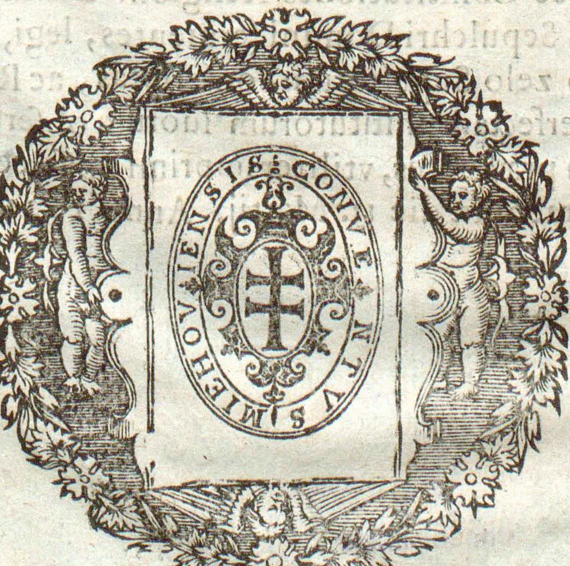

CONSTITVTIONES GENERALIS CAPITVLI MIECHOVIENSIS:

Die XIX. Mensis Octobris, Anno Domini 1621. celebrati.

Authoritate eiusdem Capituli promulgatæ.

Et cum Facultate Illustrissimi & Reuerendiss. Dñi, D. loci ordinarij sub Prælum traditæ.

CRACOVIAE,
In Officina Typograph. Matthiæ Andreouiensis,

APPROBATIO.

IOANNES FOXIVS I. V. Doctor, Ecclesiæ Cathedralis Cracouiensis Archidiaconus, vnus ex Censoribus librorum imprimẽdorum, ab Illustrissimo & Reuerendiss. Dn̄o loci Ordinario deputatus, hasce Constitutiones Religioni Ordinis, Custodum Sepulchri Domini seruientes, legi, easque optimo zelo Superiorum conscriptas, ac Religiosis ad perfectam institutorum suorum obseruãtiam facem præferẽtes, vtiliter imprimi posse censeo. Cracouiæ die 13. Martij. Anno 1621.

In Stemma Reuerendissimi Domini,

D. MATTHIÆ LVBIENSKI, Ord: Canonicorum SS. Sepulchri Domini Hierosolymitani, Præpositi Generalis, designati Episcopi Chelmensis.

QVàm stupeo caput hoc traiectum? Num quia frontem
Fert: veneranda bonis quæ metuenda malis?
Non satis est, vltra virtutũm præmia dictat
Aeque LVBINIO, præpietate, dari
CHELMA vocat, propera. Meus es. MIECHOVIÆ contrà
Nec volo, nec possum mittere te. Meus es.
O sublime iubar, litem tolle, accipe CHELMAM
Porrò MIECHOVIÆ sis memor vsque tuæ.

M. Simonis Driouij Zarcensis, Collegæ Min. & in Alma Acad. Crac. Professoris.

MATTHIAS LVBIENSKI CANONICORVM REGVLARIVM, CVSTODVM SS. SEPVLCHRI DOMINI HIEROSOLYMITANI PRÆPOSITVS GENERALIS, NOMINATVS EPISC: CHELMENSIS. &c.

Vniuersis Religiosis nostris Fratribus Salutem in Domino.

POST Eaquam Diuina vocatione & vestra concordi voluntate, ad sustinendum munus Generalis Præpositi, Ordinis Canonicorum Diui Augustini, Custodum Sepulchri Domini, admoti sumus; continuò sentientes, quàm graue onus humeris nostris impositum susceperimus, eò curam, studiumq; nostrum contulimus, vt præscriptam à maioribus nostris religiosæ vitæ normam inspiceremus, vniuersique Ordinis nostri religiosos, & loca Ecclesiasque eorum curæ cõmissas, instituta & peracta generali visitatione, lustraremus, vt & nos eorum vultus, actusque, & conuersationem notam haberemus, & illi vicissim Pastoris voce, & cohortatione audita, ad suam sibiq; subiecti populi curandam salutem, animarentur. Quibus ex

animi

animi nostri sententia, Diuina nobis suffragante gratia peractis, reliquum erat, vt coacta vniuersi Ordinis nostri Hierosolymitani congregatione, consilium caperemus, qua ratione, quod per Prophetam Ezechielem nos Dominus facere iubet, id quod in grege nostro infirmum erat, consolidaremus, quod ægrotum sanaremus, quod confractum alligaremus, quod abiectum reduceremus, & quod perierat, quæreremus: leges & constitutiones maiorum nostrorum, magna ex parte abusu & desuetudine abrogatas, firmaremus, alias quas præsens rerum status poscebat, conderemus. Quod quidem aliis negotiis, & curis vtcunq; soluti, hisce diebus præstitimus: conuocata & peracta Synodo nostri Ordinis, in qua more institutoq; maiorum nostrorum, ex consilio & assensu omnium Fratrum, Constitutiones Ordini & instituto nostro, in quo nos Domino famulaturos, iurata fide spopondimus, consentaneas, sanximus cõdidimusque: quas religiosorum & doctorum hominum censura examinatas & approbatas, vestræ imprimis vtilitati, vestræ saluti deseruituras, in lucem damus. Hortamur igitur vos in Domino, & per viscera misericordiæ Dei obsecramus, vt non ad legendas modo has Constitutiones, sed multò magis ad implenda & exequenda ea, quæ illis salubriter præscripta vobis proponuntur, animum adyciatis. Vestra hic agitur salus, vobis & gregi curæ vestræ

commisso,

commisso, omnis hac in parte nostra desudauit sollicitudo, quam vos gratis animis excepturos, & paternam nostram cumum filiali obseruantia amplexuros, omninò cōfidimus. Deus Optimus Maximus eas vobis inspiret cogitationes, ad eos accingat conatus, qui vestræ vocationi sunt consentanei, vt omnes actiones vestræ religiosæ sanctitatis odore flagrent, vt nos qui id vnum intendimus, quatenùs nostrum & vestrum salutem promoueamus, vt hoc qualicunq; labore, quem simplici animo, augendi cultus diuini causa suscipimus, diurnum denarium, apud benignum & liberalem patremfamilias promereamur, voti & desiderij nostri compotes efficiamur: Vt in extremo iudicij die, flore virtutum vestrarum ornati (corona enim nostra estis vos) coram supremo iudice compareamus.

AD LAVDEM & GLORIAM DEI OMNIPOTENTIS, ac vniuersi Ordinis Canonici, Custodiæ Sacrosancti Sepulchri Dominici Hierosolymitani deputati, commodum, & vtilitatem, Capitulū Generale, per Reuerendissimum D. MATTHIAM LVBIENSKI, eiusdem Ordinis & Conuentus MIECHOVIENSIS Præpositum Generalem, &c. ad diem xix. Octobris, Anni M.DC. XX. Miechouiam indictum, eodem die votiuo sacro de SPIRITV S. præmisso, ac deinde sequentibus diebus fæliciter continuatum. Præsidente eodem REVERENDISSIMO GENERALI PRÆPOSITO. Præsentibus Reuerēdis ac Religiosis Præpositis, Parochis, & alijs Regularibus eiusdem Ordinis Canonicis. Cuius quidem Capituli hæc sunt Statuta & Decreta, quæ sequuntur.

PROEMIVM.

CVm in aliquot Capitulis Generalibus, opera & studio Illustrissimi olim Cardinalis Bathorei, Præpositi Generalis Miechouiensis, celebratis; illa omnia, quæ ad vitam Religiosè instituẽdam, & ad alia munia huic Religioni annexa, ritè obeunda, pertinent, ita sufficienter sancita, & Typis mandata reperiantur, vt ferè nil præterea requiri videatur, quàm vt ea debitæ executioni (sine qua frustra conduntur leges) demandentur; hoc autem nulla alia commodiori ratione, quam per illos, qui in Officiis ex antiqua religionis nostræ ordinatione sunt constituti, perfici posse videatur. Ideò eā methodum, in sanciendis huius Capituli Statutis, & ordinationibus, seruandam esse censemus, vt cuiuslibet Officialis munia, iuxta præscriptum Constitutionis vltimæ Cap: Gen: secundi, distinctis Capitibus comprehensa, describantur; quatenus vnusquisque illorum functionem suam, quasi in vna quadam tabula depictam aspiciat, eiq; deinceps tantò diligentiùs attendat.

DE OFFICIO PRÆPOSITI GENERALIS.

QVandoquidẽ Pastoris officium est præcedere, ouium autem sequi, ideò operæ precium fuerit, vt Præpositus Generalis à seipso reformationem incipiat, & memor Religiosæ vocationis suæ, vitam suam ex præscripto Regulæ, & Constitutionum Ordinis, ita instituat; vt reliquis membris sit ad omnem virtutem, & perfectionem exemplo, & incitamento. Circa Ecclesiam suam resideat, & ab ea (causa legittima excepta) se non absentet, præsertim verò pro solemnioribus Festis diebus Anni. Communi vitæ cum fratribus assuescat, & cum illis in Choro, Capitulo, Refectorio, & Dormitorio, (quantum per alias occupationes licebit) sit frequens, eosq; debito honore & amore prosequatur.

Mensa frugali (in absentia præsertim Hospitũm) contentus, duos adminus fratres ei adhibeat, & ad eam ex sacra scriptura, & aliis piis Ecclesiæ scriptoribus, aliquid accomodatum legi faciat. Habitum decentem, non tamen superfluum, Cruce geminata, (ex Præscripto Ordinis) insignitum, deferat.

Bonorum, & Patrimonii Monasterii ad mensam Præpositi antiquitus pertinẽtium meminerit se non Dominum, sed dispensatorem esse, ac proinde redditus illorum, superfluis sumptibus non exhauriat, sed quidquid sustentationi statui ipsius conuenienti superfuerit, id in vtilitatem Ecclesiæ suæ, & in vsum pauperum conuertat, Prouentusq; suos ita distribuat, vt expensarum rationes Capi-

tulo Generali (si quãdo ita expedire videretur) reddere sit paratus.

Hospitalitatem à SS Patribus magnopere cõmendatam promptè erga omnes, præsertim verò Peregrinos & Religiosos exerceat, memor eos qui hospitalitatem amant, Christum Dominum in hospitibus excipere.

In suos consanguineos, non sit profusus, & si quando eum illorum inopiæ subuenire, necessitate vrgente, contigerit, id non tã ex affectu sãguinis, quã ex debito charitatis Christianæ officio faciat.

Bona mensæ suæ nullatenus alienet, & ea in Arendam, vt vocant vltra triennium (& hoc cum scitu Fratrum) non locet, nec anticipata redituum ex bonis locatis perceptione, aut eorundem bonorum ex leui censu ad multos Annos locatione, Monasterio & successoribus præiudicium inferat. Ne autem subditi per locatores, seu Arendatores, opprimantur: & ne bona Monasterii per eosdem desolata reddantur. Neùe fines & limites bonorum, negligentia illorum diminuantur: Singulis trienniis duo Consiliarii ex Capitulo Generali assignati, omnes Præpositi & Conuentus Possessiones, impensis eiusdem, obibunt, & ne quid eiusmodi in iis fiat, Reuerendissimum diligenter præmonebunt.

Cum autem ex antiquo, certi redditus pro communi mensa Fratrum sint assignati, & successu temporis, per Præpositos Generales aucti, in vsu & possessione eorundem, Cõmunitatem Conuentus sui perpetuò conseruabit. Et præcauebit diligenter, ne per Officialium incuriam, vel malitiam, quicquam ex illis diminuatur, vel in aliquos abusus conuertatur.

Fabricam maiorem templi & Conuentus, ex Prouentibus ad Mensam suam spectantibus, pro sua liberalitate prouidebit, & curia Præpositura vnà cum ædificiis Prædialibus, ne successu temporis detrimentum patiantur, matura eorum restauratione obuiam ibit.

Beneficia ad Conuentum MIECHOVIEN: pertinentia, nemini alteri, præterquam eiusdem Ordinis Presbyteris, Professis, legittimeque iuxta præscriptum Constit: 17. Lib. 3. Cap. Gen: secundi, electis, conferret.

Debitum numerum Religiosorum, ad explendas fundatorum pias intentiones, in Conuentu pro posse foueri curabit.

Maximè autem attendere debet, vt omnes Fratres curæ suæ commissi; vocationi suæ Religiosæ respondeãt, vt ea quæ in Regula & Constitutionibus Ordinis præscribuntur, ad amussim obseruent, atq; eius rei causa, ipsum Monasterium sæpiùs, reliquas autem Ecclesias, eidem annexas, per Prouinciales quidem semel quolibet Anno per se autèm, vel si legittime fuerit impeditus, per suos Cõmissarios singulis trienniis, visitet, & quæ deprauata repererit, reformare, & in Spiritu lenitatis, corrigere studeat.

Ac præterea Capitula Generalia, exemplo aliarum Religionum rectè institutarum, singulis trienniis (nisi aliquod legale obstiterit impedimentum) Miechouiæ habeat, & in iis de disciplina Regulari retinenda, & de moribus deprauatis corrigendis, cum Fratribus Ordinis, maturiori iuditio præditis, consilia conferat.

In omnibus deniq; actionibus, talem se exhibeat, vt quemadmodum dignitate aliis præstat, ita iisdem sanctitate & odore, bonorum operum, præcellat.

Porrò cum de dispositione rerum, post obitum Fratrum relictarum, Ordinationes, in præcedentibus Capitulis Generalibus descriptæ habeantur, quæ etiam deinceps obseruari debent: De Præpositis autem Generalibus, & de rebus post decessum illorum derelictis, nil sit in iis expressum. Ipsa vero experientia edocti sumus, multos abusus in distractione eiusmodi rerum committi solerè: ideò ne id in posterum fiat, obuiare volentes, statuimus & decernimus, idq; sub pæna Excõmunicationis maioris, per Religiosos huius

osos huius Cōstitutionis violatores, ipso facto incurrenda, vt morte Præpositi Generalis interueniēte, quicquid vltra ordinationem, quæ illi tanquam Prælato, de iure Communi, quo ad pias causas, competit, funere & familia expeditis, & ære alieno, si quod defunctus cōflauit, exoluto, tam ex pecunia, quam ex suppellectili reliquum fuerit, id totum hoc modo distribuatur. Pecunia quidem tàm parata, quàm in nominibus existens, & omnis suppellex pretiosior, vt potè argentum, libri, Cassulæ, pluuialia, & reliqua suppellex sacra, tapetia, aulea, vestes, & pelles præstantiores, pretium equorum & curruum, iusta æstimatione venditorum, in vsum ipsius Ecclesiæ. Omnis vero suppellex mensæ, culinæ, cellarii, & vinum, si quod funeri superfuerit, in vsum mensæ communis. Vestes deniq; viliores, statui religioso conuenientes, lectisternia, indusia, & reliqua minuta suppellex, in vsum Fratrum, arbitrio Custodis, & consiliariorum (ante quorum aduentum, res derelictæ, à nemine attrectari debent) diuidenda, cedant. Prædia autē cum frumento, pecore, pecude, & reliqua suppellectili, ita per Administratorem, à capitulo electum, gubernētur, vt meminerit se, futuro successori, rationem administrationis redditurum.

DE OFFICIO.
CVSTODIS ET VICECVSTODIS.
Qui idem & Magister morum.

CVm ex præscripto Capituli Generalis Secundi, Constitutionis 9. lib: 3. Custos totius Regularis disciplinæ director, & tutor esse debeat, ideò hortamur vt iuxta præscriptum eiusdem Constitutionis in exequēda regula, & Statutis Ordinis, sit feruens, & ea omnia

omnia, quæ ad obseruationem votorum essentialium, & Regularis disciplinæ pertinent, diligenter à fratribus adimplenda curet, eosq; ad studia sacrarū literarum, & pias meditationes, ac ad perfectionem omnium virtutum, non tantum admonitionibus, sed multò magis, exemplo suo, inuitet.

In Choro dum Officium Diuinum decātatur, nisi legittimè fuerit impeditus, sit semper præsens, & vt horæ Canonicæ, deuotè, & ordinatè, decantentur, cultusq; Diuinus, nulla in re negligatur, sedulò attendat.

Cum autem Patronorum ordinis officia, nuper in ordinem sint redacta, & cum approbatione & licentia Illustrissimi Domini Lociordinarii, Typis iam mandata, ideò illa ab vniuerso ordine recipienda, & eadem quàm diligentissimè in posterum obseruanda esse, decernimus.

Animarum, quæ huic Ecclesiæ in spiritualibus cōcreditæ sunt, diligentem curam Custos gerat, vtq; iis, per diligentiores, & peritiores Fratres, specialitèr ad hæc deputatos, Sacramenta debitè & ordinatè administrentur, omnem operam nauet.

Nullum autem ex Fratribus, ad audiendas Confesion es deputabit, nisi prius legittimè, ab Officio Illustrissimi Domini Lociordinarii, vel ab aliquo alio, ab eo ad id deputato, fuerit approbatus.

Attendat præterea diligentèr Pater Custos, vt omnia recto ordine, iuxta distributionem horarum inferius descriptarum, in Conuentu perāgantur, & vt singuli Fratres suo munere ritè fungantur. Nec dissimulet peccata delinquentium, sed mox, vt cæperint pullulare, radicitus ea euelli curet, ipsosque delinquentes, primo quidem admonitione, vel leui carcere (quem ad puniendas leuiores culpas, distinctum, à præsenti subterraneo & obscuro in posterum esse volumus) corripiat. Si autem inobedientes & incor-

incorrigibiles fuerint, seueriori disciplina, & arctioribus, carceribus, coerceat. Quod si eiusmodi correctione se non emendauerint, eos ad præpositum Generalem deferat. Maximè autem in eos, qui disidia, rixas, contentiones, & seditiones inter fratres excitant, & qui ebrietati student, vel qui septa claustri sine licentia egredi præsumunt, vel qui deniquè de turpi vita, & incontinentia suspecti sunt, animaduertat, omnesq; horum peccatorum occasiones diligenter amoueat.

Capitula bis in Hebdomada, Feria quarta, & sexta, iuxta Constit. 16. Lib. 3. Cap. Gen. 2. celebrare non prætermittat, eumque ordinem in illis celebrandis teneat, qui ibidem est præscriptus. Præsertim verò sedulus sit in Fratrum negligentiis per hebdomadam commissis, diligenter indagandis, & iuxta meritum, & exigentiam corrigendis. In quibus etiam, ad instar aliarum religionum vt singuli, Fratres proprias culpas superiori suo fateantur, Et si id facere neglexerint, ab aliis, qui illorum defectus notauerint, Capitulo deferantur, in posterum obseruari volumus. Clausuræ Monasterii sedulam curam habeat & vt seræ portarum sint firmæ, & semper clausæ teneantur; attendat, neuè feminæ septa Monasterii vlla ex causa ingrediantur, sedulò præcaueat.

Silentium frequentissimis Antiquorum Patrum admonitionibus cōmendatum, & regulæ, statutorumque nostrorum Decretis confirmatum, in Dormitorio, Claustro, Templo, & Refectorio, omni tempore, (horis recreationis, altera post prandium, altera post cænam, & media post vesperas exceptis) diligenter præcustodiat, statimq; silentii, sine legittima causa fracti, transgressori pænam arbitrariam iniungat.

Claues cellarum omnium, (præter has quas singuli fratres habent) penes se retineat, licitumq; sit ei aperire cellas, & illas inuisere, quoties ipsi expedire visum fuerit. Ordinariè autem visita-

tionem cellarum singulis mensibus obeat, ac videat, ne in cellis retineant fratres res statui Religioso minime conuenientes, vtpotè instrumenta alearū, imagines profanas, scripta lasciua, vinum, crematū, ceruicalia superflua, vestes exquisitas, & alia similia; & si quæ talia repererit illa statim amoueat, & excludat. Ea autem, quæ ex necessariis alicui fratri deesse cognouerit, libenter ex communi vestiario suppeditet.

Oeconomiæ domesticæ ita attendat, vt in administratione illius tàm per ipsum, quàm per alios Officiales, nil negligatur, & multo minus, quicquā perperam committatur. Factores autem Prædiorum, ad mensam fratrum pertinentium, non Religiosas sed seculares personas, quarum fides & dexteritas, in Administratione bonorum fuerit commendata, in posterum constituat.

Etsi autem institutio Custodis, hactenus à sola ipsius Præpositi Generalis voluntate dependebat, quia tamen vniuerso Ordini nostro plurimum interest, vt talis huic muneri præficiatur, qui ei, pro dignitate & vtilitate Religionis, sufficere possit; Ideò consultiùs esse ducimus, vt in posterum ad electionem ipsius, non tantum Fratres præsentes, sed etiam Consiliarii aduocentur, & ipsius electio, capitulariter instituatur. In potestate tamen Præpositi erit, eū quem fratres elegerint confirmare, aut eo repulso, vt alteri magis idoneo, vota sua ferant postulare. iuxta Constit. 17. Lib. 3. Cap. Gen. Secūdi de electione ad Ordinis beneficia præscriptam.

Cum autem in religione nostra antiqua consuetudine sit receptum, & Constitutionibus ordinis comprobatum: quod Custos: alterum post Præpositum Generalem in Conuentu locum obtineat. Hortamur fratres, vt illi debitum honorem & obsequium omni tempore exhibeant, ac eius iussa atq, monita; non aliter quàm nostra accipiant, in omnibusq; libenter illi obtemperent; quoties verò Chorum, vel commune Refectorium, ingreditur, o-

mnes assurgant, ac debitam Reuerentiam ipsi præstent.

Verùm cum ipsum nonnunquã, negotiorum Monasterii causa, à Conuentu abesse contingat, in locum ipsius Vicecustos, quem nos pro tempore elegerimus, succedet, atq; prædicta omnia munia, ad Custodem pertinentia, exequetur. Præsente autem Patre Custode Vicecustos attentè mores fratrum obseruabit, & illorum defectus, præsertim in Diuinis Officiis, diligenter notabit, ac negligentes primo quidem officii admonebit, deinde verò si ipsius monita non curauerint, Patri Custodi deferet, vel si res moram patietur, in Capitulo particulari negligentiam illorum accusabit. Cui etiam Fratres, non minorem honorem, & obediẽtiam, quàm ipsi Custodi in posterum exhibere debebunt.

DE OFFICIO. CONSILIARIORVM.

QVoniam in Ordine nostro, consiliarii eo fine sunt instituti, vt eos in rebus Ordinis difficilioribus, Reuerendissimus Dominus Generalis, & Custos conuentus, fidos socios & consortes, laboris sui habeat; vbi enim multa consilia, ibi necesse est multam esse salutem; Proindè quotiescunq; in Conuentum negotii alicuius tractandi causa vocabuntur, promptè & libenter se sistant, & rogati, consilia sua, syncerè & candidè explicent.

Etsi quid in Ordine perperam fieri aduerterint, Reuerendissimo, cuius id potissimum interest, vel in ipsius absentia, Custodi deferant; mala enim faciliùs in ipsis initiis corrigi possunt, quàm cum ob dissimulationẽ sumpserint incrementa. Sicut autem ceteris fratribus præstant dignitate, ita exemplo, doctrinaque sua illis præluceant, atq; ad pietatem & vitam religiosam, cum timore Dei transigendam duces sint.

Illorum

Illorum etiam muneris erit attendere, vt iura & Priuilegia, huius Almi Conuentus, atq; adeò omnium Conuentuum & Ecclesiarum, Ordinis nostri fideliter, hic in consueto Archiuio, sub firma clausula conseruentur. Clauesq; tàm ab Archiuio, quàm à sigillo maiori, à duobus vicinioribus è medio illorum, vnà cùm Custode pro tempore existente, retineantur.

Ad Electionem quoque tàm Custodis, quàm eorum, qui beneficiis, siue Ecclesiis præficiendi sunt, ii præsertim, qui erunt viciniores, accersentur; ac contractus locandorum prædiorum, siue ad mensam Reuerendissimi, siue ad mensam Fratrum spectantium, cum consilio & scitu ipsorum, in posterum fieri debent.

Quoniam autem plurimum interest, quales personæ in Consilium adhibeantur, ideò eorum vita & doctrina diligenter à Capitulo Generali examinari debebit, quos autores Consilii publici, Conuentus habere voluerit, liberumq; erit, singulis Generalibus Capitulis, Reuerendissimo, iuxta beneplacitum suum, alios atque alios, quos huic officio & muneri aptiores esse aduerterit surrogare. Illa autem Constitutio quæ in Cap. 1. Gen. Consiliarios veluti loco affixos deputat, tempori accomodata censenda est. Fuerunt enim illo tempore, circa dicta loca, personæ habiles, & ad danda consilia sufficientes. Ita tamen vt inter quatuor Consiliarios, vnus ex residentibus fratribus, qui Reuerendissimo magis idoneus videbitur, in posterum constituatur, quatenus tàm ipsi Generali Præposito, quàm Custodi in grauioribus negotiis, à Consilio præsto esse possit.

DE CONSERVATORVM DOMUS, seu Vestiariorum officio.

VEstiarii quibus quæstura, seu procuratio omnium Prouentuum

ad Con-

ad Conuentum ſpectantium, demandata eſt, officio ſuo per omnia fideliter reſpondeant, & ſingulis Menſibus coram Cuſtode & Capitulo, omnium perceptarum & expenſarum quotidianarum exactam rationem reddant.

Veſtiariæ, qui locus eſt communis, ad veſtes & res neceſſarias Fratrum deponendas, deputatus, diligentem curam habeant. Et vt ſeper pannus, tela, calcei, & alia neceſſaria ibidem ſint in promptu, ac ne fratribus aliquid deſit, diligenter prouideant, & Cuſtodem (quo inconſulto nemini quicquam dabunt) tempeſtiuè ea de re præmoneant.

Cum autem penſio florenorum 100. ex bonis menſæ Fratrum, in 3. capitulo Generali, pro neceſsitatibus Veſtiariæ, aſsignata, nequaquam ſit ſufficiens, ideò Reuerendiſsimus Dominus Generalis, pro ſuo Paterno in Fratres affectu, ex bonis mẽſæ ſuæ, in eum vſum, nomine penſionis Annuæ, pro ſingulis Feſtis S. Michaelis ad manus veſtiariorum ſoluendæ floreno. 200. perpetuò aſsignat, & vt pro hac vtraq; ſumma ſimul iuncta, ſingulis annis prædicta neceſſaria ad veſtiariam comparentur, ſtatuit, & ordinat. Quod ſi, nec hæc ſumma in eum vſum fuerit ſufficiẽs, reſiduum ex reditibus ad menſam communem ſpectantibus, ſuppleri debebit, ita vt nequaquam Fratribus aliquid neceſſariorum deſit.

Veſtiariorum quoque curæ erit, vt libri in Bibliotheca Monaſterii depoſiti, à pulueribus, & tineis ſæpius excutiantur, & ordinatè ac ſuis locis collocentur, vtq; index illorum ſufficiens ſemper habeatur, quorum vnus circa veſtiarios, alter penes prælatum retineatur. Nec alicui Fratri ex Bibliotheca extradentur, niſi nomine tàm Fratris librum accipientis, quàm Authoris libri, in tabulam ſeu in ſchedam ad id affixam memoriæ cauſa relato.

Etſi verò omnium bonorum ad menſam Fratrum pertinentium adminiſtratio ad illos pertineat; eadem tamen bona, irrequiſito conſenſu

conſenſu Reuerendiſsimi & Conſiliariorum non elocabunt, nec de vendendis decimis, ad menſam Fratrum pertinentibus, inſcio vel in conſulto P. Cuſtode, aliiſq; Fratribus in Conuentu præſentibus quidquam ſtatuere poterunt. Illi autem Fratres qui tempore decimationis, ad hoc negotium deputati fuerint, ſobriè, & tempeſtiuè ad Conuentum redire debebunt.

De Officio

THESAVRARII & SACRISTÆ Senioris, qui idem & Magiſter Cæremoniarum.

QVandoquidem ex antiqua conſuetudine huius Eccleſiæ, duo Fratres ad ſuppellectilem Eccleſiaſticam cõſeruandam deſignari ſoleat, alter quidem in Theſauro, alter verò in Sacriſtia. Attẽdet Pater Cuſtos, vt vterq; ſuo munere rectè & ſedulo fungatur.

Et Theſaurarius quidem conſcripto ſuppellectilis precioſioris, quæ in Theſauro conſeruari ſolet, ſufficiẽti Inuentario, diligentèr argentum Eccleſiæ, & veſtes pretioſiores aſſeruabit, nec eas ad vſum facilè extradet, niſi ſolemnitate feſti, vel Perſonæ qualitate id expoſcente.

Reliquiarum quoq; ſacrarum, indicem, à nobis nupèr conſcriptum, ſemper in promptu habebit. Ipſæ autem Reliquiæ tàm quæ in Crucibus, quàm quæ in Thecis argenteis, & Ciſtula cum Cardinibus & ſera argenteis, ſunt depoſitæ, vnà cum Authentico, à S. Carolo Borromeo ſuper eaſdem reliquias, Illuſtriſsimo olim Cardinali Bathoręo Conuentus huius Præpoſito conceſſas, ſubſcripto, & obſignato, in Armariolo decenti, nupèr ad id præparato, maiori ſtudio & reuerentia, quàm hactenus factum comperimus, à Theſaurario

saurario seruentur, & nemo audeat in posterum quidquam de illis detrahere, vel cuipiam donare, sub pœna Excommunicationis ipso facto incurrenda.

Dum verò Sacræ Reliquiæ in publicum exponuntur, ab ipsis Presbyteris superpelliceis indutis, præmissis luminaribus, summa cū Reuerentia in altare deferantur, & rursus in Sacrarium reportentur. Idem & Priuilegia Ecclesiæ diligentèr conseruabit, & eorum Summarium indicem nuper conscriptum, in Thesauro retinebit, vt faciliùs cum aliquod Priuilegium requiretur, per eum reperiri possit.

Sacrista autem curabit, vt suppellex Ecclesiastica, ad Sacristiam pro communi vsu, à thesaurario, sub Inuentario sibi tradita, mundè & ordinatè conseruetur, & si quæ fuerit lacera resarciatur. In quem vsum cum nulla Prouisio antea facta fuerit, assignat Reuerendissimus ex prouentibus Mensæ suæ, Pensionem annuam floren: 100. perpetuis temporibus ad manus Senioris Sacristiani, vel Thesaurarii reddendam. Quam ille pecuniam, cum scitu Custodis in reficiendam vestem sacram, vel nouam, ex viliori materia pro quotidiano vsu comparandam conuertere, & de illa singulis annis Præposito Generali vel Custodi, cum Vestiariis, rationem reddere erit adstrictus.

Sacras autem Vestes, Missam celebrare volentibus, promptè exhibeat, & ea quæ sunt ad altare necessaria, tempestiuè per se, vel per Iuniorem Collegam suum subministret. Ac præterea Venerabile Eucharistiæ Sacramentum, Æstate octauo quoq; die, Hyeme verò decimo quinto renouet, & in renouatione fragmentorum diligentem curam habeat.

Idem etiam munus Magistri Cæremoniarum obibit. Cui omnes fratres sine contradictione, in iis quæ ad Cæremonias & Diuina officia ritè obeunda pertinent obediant, sub pœna arbitriaria per

nos vel

nos vel P. Custodem contrauenienti, ex delatione dicti Magistri, imponenda.

Officium autem Magistri Cæremoniarum, hoc primum erit, vt denuntiet singulis Fratribus suum officium, circa Diuina Ministeria adimplendum: vel potius in tabellam singulis Hebdomadis referat, qui, quo tempore, quouè ordine, inseruire debebunt. Diebus verò Festis post Missarum solemnia lectum Sacrum in vsum aduenarum reseruabit.

Curabit præterea, vt Fratres recenter ad Ordines Sacros promoti, in officio ordini suo annexo diligentèr se exerceant, & vt omnia rectè decéterq; circa Diuina officia fiant, iuxta præscriptum Cæremonialis & Rubricas Missalis Romani.

Idem aduertet vt Presbyteri adminus octauo quoq; die, Pœnitentiariis ad id deputatis peccata sua confiteantur, & singulis diebus Festis (nisi quis illorum legittimè fuerit impeditus) missas celebrent; Celebraturi verò, vt vnico saltim quadrante antequam ad altare accedant, Orationi mentali vel vocali vacent, atq; idem peracto Diuino officio faciant, iuxta puncta meditationum ad calcem officiorum ordinis inserta. Qui autē hac in parte fuerint negligentes, eos Capitulo Septimanali deferat.

Præcauebit etiam ne expectēt Eleemosinarū aggregationē celebraturi, sed ex Præscripto officii, singuli munʒsuū obeāt. Peregrinos item & vagos Presbyteros nō permittat in Ecclesia celebrare, donec testimoniū Canonicæ Ordinationis exhibuerit. Idem etiā die aliqua solemni instante, cum Rndissimus Pontificaliter est celebraturus, ministrantes tempestiuè ordinabit, & vt ab iis Cæremoniæ iuxta præscriptum Cæremonialis Romani obseruentur, diligenter attendet. Ac præterea in eadem solemnitate ad Primas Vesperas, binos Præcentores assignabit, qui pluuialibus, induti, in vtrisq; Vesperis concorditer præcinant Antiphonas, & Versus a-

perta vo-

perta voce, dum organa pulsantur legant. Quibus etiam diebus, vt omnes Fratres superpelliceis induti, Missarum solennis in Choro, & sacris Concionibus intersint, idem Cæremoniarius aduertet, & negligentes P. Custodi denunciabit.

DE OFFICIO SACRISTÆ IVNIORIS.

SAcristæ Presbytero adiungi debet Clericus, in maiori aliquo Ordine Constitutus, propter attrectanda vel deferenda vasa sacra. Cuius officium erit, præparare & studiosè adornare altaria, Calices, Corporalia, & Purificatoria munda, celebrantibus decenter subministrare, Hostias, vinum, aquam claram & mundam, vrceolos, cereos, ignem ad vsum rei sacræ, opportuno tempore parata habere. Externis & aduenis à Seniore Sacrista admissis, volentibus celebrare, vestes sacras libenter & cũ charitate ministrare.

Lauacrum tersum, cum munda aqua & mantilibus mundis in numero sufficienti, peluim item pro abluẽdis Corporalibus, & Purificatoriis, prouidere. Vasculum Aeneum pro carbonibus in Ecclesiam deferendis, Forcipes pro Hostiis scindendis, Lampades plures pro necessitate occurrente, Vasa olearia magna ad vsum lampadis, Lucernas duas hastis affixas, ad vsum deferendi venerabile Sacramentum ad infirmos, Tripodes cum vasis ferreis super impositis ad ignem deportandum, Turribula, Malleolos, ad affixionem tapetum, Scopas maiores ad purgandum Templum, Minores ad vestes excutiendas ac reliqua. &c.

Suppellectilem in vsum Sacristiæ in promptu habere, Personas Laicas, & ad seruitium Diuinum nõ pertinentes, à Sacristia arcere. Ad fores Sacristiæ, Vasculum Aeneum vel stanneum, cum aqua benedicta

benedicta, & aspergiolo decenti habere. Hostias recentes & benè à fragmentis purgatas, in vase mundo, plumbeo circulo desuper tectas, reseruare, & pro iis conficiendis ferrea instrumenta, & farinam triticeam recentem, & mundam, tempestiuè prouidere, vtquè Æstiuo tempore singulis septimanis, Hyemali verò singulis quindecim diebus pinsentur, attendere.

Metricam Baptizatorum & Matrimonia contrahentium, Missalia, ac reliquos libros, pro communi necessitate & commoditate Ecclesiæ seruiẽtes, vtpote librum Agendorum, Graduale, Psalterium, Libros ad cantum Ecclesiæ spectantes, &c. ordinatè & diligenter asseruare; Et vt præterea super singula altaria Tabulæ Secreta Missæ continentes habeantur; vt pauimentum Ecclesiæ à sordibus mundum conseruetur, & quoties in Ecclesia mortui sepeliuntur, vt lapides sepulchrorum reliquo pauimento coæquentur; vt ad Ecclesiam & Sacristiam seræ sint firmæ, vt Ecclesia debito tempore claudatur, & tempestiuè propter laboriosos homines aperiatur; Vt ad ianuas Ecclesiæ intus aqua benedicta in vase conuenienti, munda, noua, & clara ad vsum introeuntium cum aspergiolis binis retineatur, & vt Cæmiterium de nocte claudatur, prouidere. Ne deniq; in porticu Ecclesiæ colloquia aliqua profana & inhonesta tàm à secularibus quàm à Religiosis misceantur, neuè aliquid in ea indecens admittatur, prohibere.

OFFICIVM CANTORIS.

CAntor ordinarius per Custodem is ex Fratribus assignetur, qui Diuinis officiis in choro præesse, & qui disparitatem & dissonantiam canentium moderari sciat. Fratres autem ad Antiphonas

phonas & Responsoria cantanda, dato per Cantorem signo omnes assurgant, & ea æquali voce decantent. Hebdomadarii verò in cantu horarum alternatim intonent, ac cæteris in cantando præeant.

DE OFFICIO.

MAGISTRI NOVITIORVM: ET DE Institutione tàm in Nouitiatu existētium quàm Iuniorum Fratrum Professorum.

Magister Nouitiorum educationi & informationi, non tantum Nouitiorum, sed etiam Diaconorum, Subdiaconorum, & clericorum Professorum, attendere & diligenter aduertere debet, vt prædicti omnes tonsuram, & habitum talarem, ordini cōgruentem deferant; Confessionem adminus bis in mense, Magistro vel ordinariis pænitentiariis, ad confessionem aliorum Fratrum excipiendas, deputatis, faciant, & sacram Communionem semel in mense, præter dies Festos solemniores, frequentent; ac vt ea omnia sciant, quæ ad eorum munia ritè obeunda spectant. Si qui autem Nouitiorum officio suo suo defuerint, eos seriò corripiat & in eorum vitam & mores diligenter inquirat: Illaque omnia obseruet, quæ in Constitutionibus Capitulorum Generalium, de iis laudabiliter præscripta habentur.

Porro si quis Nouitiorum in Nocturna vel furtiua egressione è Monasterio deprehensus, vel cum mulieribus, inscio Magistro collocutus fuerit, vel furtum de rebus Monasterii, aut Conuentus fecerit, vel lusui Chartarum & alearum indulserit, eundem à Magistro Nouitiorum primum Patri Custodi, deinde toti Capitulo denunciatum, statim è Monasterio, & è societate Fratrum eiciendum

endum decernimus. Si quis verò ex Professis Iunioribus, in tali (quod absit) delicto repertus fuerit, præter pœnas in Constitutionibus prioribus ordinis determinatas, etiam sessionem vnius septimanæ in arctioribus Carceribus, & trium dierum Ieiunium in pane & aqua, talem omninò subire debere declaramus. Præcipuè vero curæ Magistro Nouitiorum erit, vt Nouitii non tantùm eos labores, quos Fratres ferre solent, subeant; sed etiam vt iuxta consuetudinem septimanatim assignati in Refectorio mensas mundas, & nitidas semper retineant. Aquam recentem in lauaterio mundo tempestiuè subministrent: Dormitorium & Refectorium purgent, & in aliis humilitatis officiis diligenter se exerceant: Singulis item diebus Dominicis & Festis, bini sub cantu Euangelii candelabra gestatoria, cum cæreis accensis teneant, & præterea candelas gestatorias ad eleuationem venerabilis Sacramenti accensas, iisdem diebus, ante maius Altare, proferant.

Cum autem ad rectam Nouitiorum institutionem, plurimum cōducat si separatam à reliquis Fratribus (prout in aliis Cænobiis rectè institutis videmus) mansionem habeant, vt videlicet quietius suis muniis attendere, & Spiritualibus exercitiis liberiùs vacare possint; Ideo curæ erit nobis, vt primo quoque tempore Nouitii vna cum Magistro suo, non tantum suum hypocaustum à communi Refectorio distinctum, sed etiam cubicula à reliquo Dormitorio, peculiari clausura separata habeant, & Professis fratribus, nisi cum ad Diuina officia, vel ad mensam procedendum erit, non se immisceant.

Ibidem etiam Lectiones (quæ vt singulis diebus prof. ssis pro captu Auditorum, binæ, altera sacra, altera prophana habeantur, Præposito Generali curæ erit) iis prælegentur; quibus singuli tàm Nouitii, quàm iuniores Fratres Professi interesse debebunt; vt autem non minus in studiis, quam in pietate & timore Dei maiorem

in dies profectum facere assuescant, eis singulis diebus partem pii alicuius libelli, Magister Nouitiorum perleget, & eos in omni pietate, & religione sedulò informabit. Porro cum omnibus Religionibus plurimū inde dignitatis & vtilitatis accedat. Si plures viros doctos & eruditos habeat, ideò de cōmuni omnium Fratrum consensu statuimus & ordinamus, vt non tantum expensione annua de Præpositure Wrocimouień. prouentibus, in Cap. 3. Generali assignata (quam tamen ob temporum iniquitatē, vita moderni Præpositi durante, ad flor. 80. post obitum autem ipsius ad centum quinquaginta florenorum, moderandam esse duximus) tot Fratres continuò in Academia Cracouiensi foueantur, quot inde ali possunt, sed etiā cum Præpositura Gnesnensis, habeat non contemnēdos reditus, onera autē ad exigua illi sint annexa, vt in posterū Præpositus Gnesnensis (moderno duntaxat excepto) sumptu suo duos Fratres à Præposito Generali delectos in Collegio Posnaniensi, vel Calisiensi, prout eidem Generali videbitur, alere, & eosdem omnibus necessariis prouidere, perpetuis temporibus sit astrictus.

De Officio Magistri Infirmorvm.

Cvm Fraterna Charitas, quæ est vinculum omnium Religionum, circa Fratres in Infirmitate constitutos, maximè elucescat, volumus vt iuxta Constitutionē quintam, Cap. Gen. 3. præficiatur Capitulariter semper vnus ex Patribus, qui habeat curam Infirmorum, & bonorum ad Infirmariam pertinentiū. Quæ nuper prædio *Gluchow*, à nobis ad id deputato, sunt aucta. Sit autem Magister infirmorum & viribus validus, & charitate feruens, qui sciat condolere infirmis, & eis obsequia conuenientia præstare.

Is autem Inuentarium Autenticum, manu Patris Custodis subscriptum, de omnibus ad Infirmariam spectantibus, habeat; & rationem suæ administrationis, singulis Anni Quartualibus, eidem Patri Custodi & duobus Fratribus, ex Capitulo deputatis, reddere teneatur.

Locum Infirmariæ, lectulos, puluinaria, linteamina, & aliā supellectilem purgari crebro faciat, & munda retineat, prouideatq; vt omnia necessaria, ad infirmorum curam pertinentia, præsertim verò Sirrupi, & cætera medicamenta, iuxta præscripta medicorum, infirmis debitis temporibus ministrentur. Et cibi non communes sed meliores & molliores, pro necessitate illorum, prouideantur. Frater autem infirmus, dum adhuc est viribus integris, in manus Patris Custodis, & Magistri Infirmorum libros & omnem supellectilem, cuius hactenus vsum habuit resignet, & se ab omnibus expropriet; Ea autē quæcunq; resignauerit, fideliter per Magistrum conscribantur, & conseruentur. Et eidem fratri, si conualuerit restituantur. Si verò è viuis decesserit, ad vsum Monasterii, cum scitu Præpositi Generalis, iuxta ordinationem, in Capitulis Generalibus præteritis factam, conuertantur.

Præcipuè verò idem Magister, infirmum Fratrem, ad deuotam Sacramentorum perceptionem, tempestiuè hortabitur, & ei agonizanti, & ipse diligenter assistet, & vt alii assistant, P. Custodem tempestiuè præmonebit, librosq; ad animam cōmendandam spectantes, vtpotè Polancum, & Ianussouiū de arte moriēdi, in prōptu habebit. Ac reliqua omnia obsequia prōptè & alacriter ei præstabit, vberem eius laboris mercedem à Deo recepturus.

Quod si circa curam Infirmorum fuerit negligens, talis priuatione officii puniatur, & alter in locum eius substituatur.

Inquiremus autem & nos ipsi solicitè, de defectib9 infirmorum & diligentiā paternam, circa valetudinem ipsorum, adhibebimus.

DE OFFICIO DISPENSATORIS, ACCVLINÆ, Cælarii, & Molendinorum, Prouisorum.

Singuli horum eligantur in Capitulo de consensu maioris vel sanioris partis, qui sint viri boni, prouidi, fideles, solliciti, & in re Oeconomica benè versati.

Quorum munus erit, communicato cum Patre Custode & Vestiariis Consilio, omnia necessaria, pro victu Fratrum tempestiuè procurare, & vt cuilibet eorum debita carnium, Piscium, Panis, ceruisiæ, portio obtingat, diligenter prouidere.

Ita tamen ne quis portione, quæ sibi obtigit, tanquam propria vtatur. Sed si quid reliquum fuerit, id non pueris, quos deinceps, nullus sine expressa superioris licentia tenere præsumet, affinitate coniunctis, vel ad obsequia assumptis concedatur, verùm arbitrio superioris distribuatur, iuxta præscriptum Cap. Generalis secundi. Lib. 3. Constitut: 7.

Porró, cum dicti Officiarii, plerunq; inordinata cupiditate, emolumentũ sibi quærere de bonis Conuẽtus non vereãtur, & propter sua priuata commoda, magnam sæpenumero iacturam in bonis communibus faciant, prætendentes id sibi licere propter labores & molestias, quas in tali obsequio sustinent.

Proindè præcauentes ne in posterum aliquid huiusmodi facere præsumant, statuimus vt si qui tales ex rationibus singulis mensibus Patri Custodi, & Vestiariis reddendis, depræhensi fuerint, ab eo officio statim ammoueantur & præterea seuerè puniantur.

DE OFFICIO IANITORIS.

Statuimus vt in posterum portitor siue Ianitor (qui ad Ianuam Conuentus in Hypocausto, ad eum præcipuè vsum, nouiter constructo, semper inuigilet) fidelis à Patre Custode instituatur. Huius officium erit, ne quam ex prohibitis personis, iuxta Bullam summorum Pontificum Pii V. & Gregorii XIII. septa Monasterii ingredi patiatur, illaque omnia arctißimè præcaueat, quæ Const. 6 Lib 3. cap. Gen. 2. de clausura in constitutionibus expresa, habentur. Idem diligenter illos Fratres obseruabit, qui cum mulieribus colloqui, à Patre Custode vel qui illam dare potest, facultate non accepta, præsumpserint, & tales Patri Custodi, nil dissimulando, deferet. Neminem præterea nisi licentia à superiore obtenta (quam ille binis tantum, idq; hora reditus præfixa, concedere debebit) extra claustru m egredi permittet, & vt portæ claustri semper clausæ habeantur, diligenter aduertet.

Quod si quempiam ex Fratribus, per falsas & secretas portas de Conuentu, siue noctu, siue interdiu, egredi & extra Conuentũ pernoctare cognouerit, de tali mox Patri Custodi significet, eumq; manifestet, vt pro tali & tanto crimine eas pœnas luat, quæ superiùs sunt expressæ, alias si P. Custodem de aliquo celauerit, Carceris, vel aliquam aliam Pœnam, arbitrio eiusdem imponendam, ipse subire debebit.

Eiusdem quoque officium erit. In Dormitorio noctu, antequã se Fratres Cubitum conferant, lumen in lucerna affixa tenere, & iterum quando datur pulsus ad Matutinum, illud accendere.

De Officio
OMNIVM FRATRVM IN CONVENTU MANENTIUM, tàm quo ad vitam religiosè instituendã quàm quo ad Sacramenta ritè administranda.

CVm præcipuum studium Religiosorum esse debeat, conari die noctuque, vt anima illorum per orationem & contemplationem Deo sit coniuncta. Ideo Fratres omni studio & diligentia orationi & contemplationi quàm sæpissime vacare, & mentem suam in Deum eleuare, omnesque actiones suas ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum Regularium, dirigere debent. Qui enim in Conuentu, vitam Professioni suæ consentaneam, non agunt, frustra viuunt in Monasterio, Fundatoresque decipiunt, qui pias & religiosas illorum eleemosinas indignè absumunt.

Præcipuè autẽ Temperantiam sanctam, in esca & potu (in quo mensura in Cap. Gen. 1. cap. 7. descripta, in posterum obseruari debebit) seruẽt; quatenus omni die, ad tremendũ illud Missæ sacrificiũ peragendum, dignè accedere sint parati; vtque preces eorũ, quas fundunt pro plebe, in conspectũ Dei ascendant, & sint ad impetrandum, id quod petunt, efficatiores. Ebrietatem autem veluti vastum quoddam vitiorum omnium Pelagus, summo studio fugiant. Nihil enim minus decet Religiosos, quàm computatio & comessatio. Siquidem tales, Monasterium pœnitentiæ & sobrietatis receptaculum, in luxus, deliciorumque voraginem, cõmutant.

Inuicem sibi honorem deferant; Iuniores Presbytero venienti in Ecclesiam, vel in Commune Hyppocaustum, assurgant, & debito ho-

bito honore eum præueniant. Cum autem maledictus sit homo, qui opus Domini facit neglıgẽter. Ideò diuina officia, iuxta distributionem horarum à nobis præscriptam, & circa finem Constitutionum Præsentis Capituli, insertam, attentè & distinctè absoluant, & in iis piè, ac deuotè, se gerant; Psalmos, & Lectiones (quæ etiam à Presbyteris legi per ordinem debent) distinctè pronuntient, memores præsentiæ Dei, in cuius conspectu, vnà cum purissimis illis Angelicis Spiritibus, laudes Diuinas decantant.

Ad prolationem autem nominis Iesu, Beatissimæ Mariæ Virginis, vel Gloria Patri &c. capita aperiant, & reuerenter assurgant. Presbyter item Homiliam lecturus, semper in medium iuxta antiquam consuetudinem, egrediatur.

In Chorum quoties veniunt, genu flectant, & antequam Stallum ingrediantur, vnam Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dicant. Eodem quoque ordine è Choro discedant. Sub tempus autem horarum Canonicarũ, non debent indè exire, nisi vrgente necessitate, licentia tamen prius à superiore accepta.

Circa mediam noctem (diebus Festis solemnioribus, in Distributione horarum infra aponẽda, specificatis, exceptis: quibus propter populi commoditatem, circa tertiam horam post mediam noctem, in Choro inferiori, præmisso competenti pulsu, & Foribus Ecclesiæ apertis) in posterum Matutinum decantari debere censemus. Signo dato omnes ad decantandas matutinas preces, protinùs se se in Oratorium conferant, præcincti zona, supra tunicas vel pelliceos. Eos autem qui ad decantandum matutinum non veniunt. Prima quidem vicè vno ferculo, altera duobus, tertia omnibus ferculis prandii atq; potu Pater Custos priuet. Quod si aliquis ampliùs negligens esse perexerit, ad extremum nobis tàm negligentem & desidem Fratrem denunciet.

In absentia autem nostra, eum publicè in Capitulo coarguat, & talem

talem Pœnitentiam ei assignet, vt correctus nunquam posthac officio suo desit, qui autem aliquam ex horis diurnis intermiserit, is pro hac negligentia, quinque Orationes Dominicas, tempore Prandii, flexis in terra genibus, recitabit.

Cum verò ad vitam Spiritualem instituendam, & Diuinum amorem concipiendum plurimùm, oratio mentalis conducat, iuxta id quod ait Psalmista. In meditatione mea exardescet ignis. Ideò Fratres singulis diebus, iuxta Præscriptum, in distributione Horarum inferius insertũ, adminus vnã quartã horæ Orationi mentali (sumpta Methodo, in libello de vita religiose instituenda, Autore Patre Aluares Societatis Iesu, descripta) vacabunt. Vespertino autem tempore, non prius se cubitum conferent, quàm examen conscientiæ iuxta Præscriptum eiusdem libelli, (vel quod ad calcem patronorum Ordinis habetur) præmiserint.

Const. 6. Cap. Gen. 2. de Clausura Conuentus, similiter Constit. 2. Lib. eiusdem, de fugiendis colloquiis & familiaritate cum mulieribus, Fratres exactissime obseruent. Quòd si quis transgressor illarum repertus fuerit, & si cum mulieribus licentia non obtenta, colloqui, vel per falsas & secretas portas, de Conuentu noctu vel interdiu exire, & extra pernoctare audeat, preter pœnas in Constitutionibus Ordinis determinatas, etiã sessionem triũ dierũ in arctioribus carceribus, talem subire debere, declaramus.

Lusum chartarum, alearum, ac tesserarum omnino in Conuentu prohibemus fieri, deprehensi autem, in pane & aqua, ieiunare vnum diem cogantur.

Habitum honestum non tamen superfluum, huic nostræ religioni peculiariter in præteritis Capitulis assignatum omnes deferant, præsertim verò Pallium ad brachia emittẽda scissum, & Cruce rubea geminata insignitum.

Arma in cellis non retineant, sed si quæ pro vsu itineris habuerint, ea in communi Vestiario asseruanda, deponant. In

In Cellis singuli detineant imaginem Crucifixi, & alias pias Sãctorum imagines, illas autem non habenti, de communi carbona ex sorte eum concernenti per Patrem Custodem coëmantur.

Silentium omni tempore ab omnibus Fratribus in Choro, Refectorio, & in Dormitorio seruetur, excepta vna hora recreationis post prandium, & altera post cænam seu sessionem, ac media post horas Vesperarum. Si vero improbitas vel importunitas alicuius Fratris absq; licentia superioris, & absque vrgenti causa silentium fregerit, vel distributioni horarum non attenderit, à Patre Custode puniatur, prout superius de officio Custodis est expressum.

Literas inscio Superiore nec ab aliis recipiant, nec ipsi mittant, & eas in posterum sigillo communitatis obsignent. In omnibus denique actionibus ita se Fratres gerant, quemadmodum Regula ipsa, quæ totius Religiosæ vitæ normam tradit, & vocatio illorum requirit.

Porrò quandoquidem huic Ecclesiæ nostræ Conuentuali annexa est cura animarum, hortamur plurimum omnes Fratres vt Sacramenta Parochianis decentèr & tempestiuè administrent, iuxta præscriptum Capituli Generalis Secundi toto lib. 1. quem diligenter quilibet Presbyter perlegat, & quantum fieri potest memoriæ mandet. Librum etiam Agendorum & Epistolam ad Parochos, singuli præ oculis habeant, & in administratione Sacramentorum se, quàm maximè eis accomodent.

Quoties Sacramentum Baptismi administrari contingit, ipse Presbyter superpelliceo indutus, reuerenter per seipsum, non vero per Clericum (quod hactenus minus decenter fieri consueuit) Olea sacra ad fontem deferat: gratis & prompte (nisi si quid spõte ratione eleæmosinæ offertur) vt alia Sacramenta, ita & hoc administret, & quidem cum actuali intentione regenerandi hominem in Christo, & faciendi quod facere intendit Ecclesia, adhibita de-

bita debita materia & forma. Aqua autem capiti infantis infusa, in vas ad id destinatum excipiatur, ad eamque superfundendam non vola manus, sed cochlear aliquod argenteum vel stanneum paruum adhibeatur.

Illi qui ad Confessiones excipiendas pro tempore fuerint destinati, & ab officio approbati ea omnia quæ in lib. 1. Constit. 5. cap. 2. Generalis præscribuntur ad amussim obseruent, ac præterea nouerint, quæ sint Pœnitentiæ partes, quæ huius Sacramenti necessitas, quæ Materia, quæ Forma, quis illius effectus, quis minister, quæ conditiones in eo requiratur, quæ regulæ ad dignoscendum & distinguendum peccatum mortale à veniali, quando & quibus de causis confessio est iteranda, quæ sint circumstantiæ peccatorum, & quæ mutent speciem peccati, quæ restitutionem postulent, quibus criminibus annexæ sint censuræ, qui denique Casus sedi Apostolicæ, & qui Lociordinario reseruantur, &c. Sciant item pro statu cuiusque personæ accomodandum esse excipiendarum confessionum modum, vt aliter eorum qui Matrimonio iuncti, aliter Continentium, aliter Laicorum, aliter Clericorum, exploretur conscientia.

Qua in re, vt Confessarii tanto diligentius se exerceant, plurimum expedire iudicamus, si per duos eruditos Fratres in Capitulo Generali ad hoc munus deputatos, singulis quatuor anni temporibus, de profectu in studiis, Casuum conscientiæ examinetur. Et quomodo peccatorũ rationes & discrimina cognoscere possent, informentur. A quibus etiam illi qui Ordinibus sacris adscribendi erunt antequam ad Episcopos mittantur, examinari debebunt, an ea eruditione sint præditi quam illius gradus, ad quem promouendi sunt functio desiderat, juxta Constitution: 6. libro. 2. Cap. Gen. 2.

Propter Religiosos verò cõfitentes necessariũ omnino videtur, vt Con-

vt Cõfessarii Ordinis nostri Casus Religiosorũ reseruatos nouerit, à quibus iidem, non nisi à propriis Prælatis, vel ab illorum substitutis absolui possint. juxta ordinationem Bullæ à Clemente Octauo. quæ in officio Patronorum Ordinis inserta habetur, super ea re emanatæ. secundum quam & Constitutio illa, quæ lib. 2. Cap: Gen: 2. de Casibus superiori Ordinis nostri reseruatis habetur, est moderanda.

Eucharistiæ Sacramentum cum in Ecclesia distribuitur, candella accensa à Clerico superpelliceo induto præferatur. & mantile mundum, vel Patina mentò communicantium supponatur.

In Pixidibus seu Vasis cum ad Infirmos, in Ciuitatem itur, sint cõsecratæ adminus duæ vel tres Hostiæ, vt in reditu remaneat Hostia quæ à populo adoretur.

Quoties verò Presbyter defert ad Infirmum Diuinissimum hoc Sacramentum, semperdeinceps adhibeat Clericum coadiutorem, superpelliceo indutum. Adhiberi etiam debet cãtus per duos Scholares, à nobis & à Fraternitate S. Annæ salariatos cum luminibus accensis inter eundum & redeundum. Presbyter autẽ deferens ne minimum quidem oculos à Sacratissimo Sacramento remoueat, & antequam domum infirmi ingrediatur, præmittat, qui locũ præparet pro decenti huius Sacramenti collocatione. Infirmumq; verbis ad id idoneis hortetur, vt humiles Deo gratias agat quod dignaretur ad se venire, ac post sũptionem iterum moneat; vt acceptam per hoc Sacramentum gratiam, in se diligenter conseruet.

In Concionibus quoq; frequẽter populus moneatur ad hoc Diuinissimum Sacramentum cõmittandum, propositis indulgentiis à Sũmis Põtificibus, iis qui huic tam pio operi interfuerint, cõcessis.

Vsus Sacramẽti Extremæ Vnctionis similitèr à Cõcionatore sæpius populo inculcetur, & Infirmis quoties illud postulauerint, nõ differatur administrari.

 Presby-

Presbyter autem cum Clerico, accepto superpelliceo & stola cum vasculo olei infirmorum, atq; aqua benedicta, accedat ad ægrotum, interim dicens Psalmos pœnitētiales vel alias preces pro infirmo. Cum verò ad locū venerit, paratis omnibus, accensa candela Sacramentum ex libro rituali conferat.

Commendationi item Animæ Agonizantium libentèr assistant Presbyteri vocati: ipsosq; in huiusmodi vltimo vitæ conflictu constitutos, oratione adiuuent, & corroborent, iuxta præscriptum Polanci de modo iuuandi morientes, & Ianussouii de arte moriendi.

Cum autem Regula & Regulares Constitutiones seriò prohibeant, ne Fratres paupertatem Professi, etiam doni vel Eleæmosinæ nomine, inscio superiore quicquam recipiant, ideò veteri consuetudini inhærentes, statuimus, vt oblationes & Eleæmosynas quæ dantur pro celebratione Missarum, vel pro Administratione Sacramentorum nemo audeat pro se vsurpare, sub pæna Sacrilegii, sedi statim illas referat ad Sacristam, qui in Regestrum ad hoc paratum illas adnotet, & in carbonam communem deponat, quam singulis Quartualibus in præsentia Patris Custodis aperiet, & pecuniam inde prouenientem inter Fratres ex æquo diuidet. Verum vt vitium Proprietatis quod Paupertati Religiosæ maximè repugnat, faciliùs à Fratribus in Monasterio degentibus euitari possit, decernimus vt in posterum pecuniam, tàm ex communi carbona, quàm aliunde prouenientem, omnes in vnum promptuarium pro numero Fratrum, Cistulis serratis distinctum deponant, à quo clauis sit penes Custodem, à singulis autem Cistulis penes Fratres prout eos concernēt, ita vt securi quidē sint de deposito, eo tamen, inscio Præposito vel Custode, pro sua voluntate vti non possint.

Vt autem faciliùs Fratres nostri percipere, ac cōcoquere possint, quantò in periculo salutis æternæq; damnationis, omnes ii versentur Religiosi, qui (& quidem sine vllo prorsus conscientiæ scrupulo) ita detestandæ ac perniciosæ inhiant proprietati, ac si nullum vnquam S. Paupertatis solemne votū emisissent, & ne hoc malum vlterius serpat; hæc puncta ad euitandam proprietatis labem, tàm ex SS. Canonibus, quàm etiam Oecomenicorum conciliorum decretis, ipsaque sanctissimi P. N. D. August: Regula deprompta hic inserenda, diligentique Fratrum trutinæ, ac considerationi committenda esse duximus.

1. PROPRIETAS IN QVOLIBET RELIGIOSO ordine, omnium dissolutionum exorbitantiarumque est primaria & Principalis causa, ex qua cum alia plurima, tùm potissimum execrandum Auaritiæ vitium inter Religiosos exoritur, hinc verò postea rixæ, contentiones, contra Superiores murmurationes, imò etiam conspirationes voluntariæ ac deliberatæ, Statutorum ordinis votorumq; essentialium transgresiones, aliaq; infinita mala facile subsequuntur.

2. Communis vitæ ratio quo ad victum, & vestitum adeò est Religiosis necessaria, vt ea non diligenter obseruata Paupertatis votum (quòd nil proprii admittit) vix ac ne vix quidem inuiolatum esse possit. Vnde tàm Prælati quàm subditi grauissimè peccāt, & sunt in statu damnationis, per quos stat quò minus omnes Religiosi vitam agant communem.

3. Religiosus Professus solenniter cuiuscunque instituti Ordinis fuerit, simpliciter est incapax, in particulari omnis dominii rerum mobilium, & immobilium temporalium, Quia per solemnem Professionem, non tantum renuntiat, omni dominio, sed etiam reddit se incapacem illius Et hoc intelligendum est de quibusuis Religiosis etiam Beneficiariis, quales sunt in Religione nostra Præpositi, Plebani, qui licet habeant ius administrādi & dispensandi fructus suorum beneficiorum, non tamen habent dominium tàm ipsorum beneficiorum, quàm fructuum. Vnde non possunt de his fru-

his fructibus aliter disponere, nisi ad congruam statui suo sustentationem, Ecclesiæ necessitates, aliasq; pias causas, & non in res vanas, nec ad ditandos amicos, alioquin non tãtum ipsi beneficiati, sed & illi peccant, qui ab eis aliquid (nisi fortè per modum Eleemosinæ) accipiunt.

4. Peccat Religiosus mortaliter, si velit penes se aliquid retinere, tanquam proprium, aut eo vti, tanquam proprio, & independenter à Superiore.

5. Peccat similiter, si donet aut alienet aliquid sine tacita vel expressa facultate Superioris, & talis alienatio cum sit illicita; irrita est censenda, nec ille qui donum à religioso accipit, suum facit, sed tenetur superiori religionis restituere, iuxta Bullam Clementis VIII. quæ incipit, Religiosæ.

6. Si est Religiosus dispensator aut administrator aliquarum rerum, non potest eas distribuere pro suo arbitratu, sed tantum ex præcepto & mente Superioris; & si qua in re à mente Superioris recesserit, incurrit proprietatem. Nam ita dispensat, ac si esset Dominus, & ad alterius Dominium non pertineret.

7. Non potest mutuò aut cõmodatò dare, sine consensu Superioris, quia tãtum habet vsum rei & eum precarium, vsuarius autem non potest alteri vsum concedere vt habetur Instit: de vsu & Habitatione. §. 1. & 2.

8. Non licet ei quicquam etiam ab externis & consanguineis accipere sine consensu Superioris, ea præsertim intentione, vt illud sibi appropriare velit.

9. Non potest etiam ad vsum sibi quicquam ex rebus communitatis vsurpare inuito Superiore.

10. Peccat Religiosus si quidquam abscondat, illudq; subducat liberæ Superioris dispositioni, hoc enim furtum, & Sacrilegium est.

11. Tenetur

11. Tenetur Religiosus in iis quibus vtitur conseruandis eam præstare diligentiam, quam adhibere tenetur is, qui re aliena vtitur.

12. Res superfluas non potest habere etiam cum licentia superioris, potestque hac in parte peccare mortaliter, si habeat aliqua quæ statum suum non deceant.

Hactenus de Proprio.

De Concionatore.

QVoniam vero in Prædicatione Verbi Diuini, maxima & precipua pars curæ animarum consistit. Ideo dabit operam Pater Custos, vt antequam ad munus Concionatoris aliquem ex Fratribus deputatum pro approbatione ad officium remittet. Primó vitam & doctrinam eius exploratam habeat, diligentèrque prouideat, vt talis designetur, quem pietas, vitæ honestas, & doctrinæ puritas, commendet & cuius doctrina cum vita consentiat. quiq; in priuatis Refectorii Concionibus (in quibus se Fratres inposterum diebus præsertim festis exercere debebunt,) doctrinæ, ingenii, & facundiæ, specimen sæpius exhibuerit.

Maioris autem Commoditatis causa, tempore Hyemali Hypocaustum habebit, & ab horis decantandis liber erit. Cum autem antiqua consuetudo sit, vt pomeridianæ Conciones, singulis diebus Dominicis & Festis principalioribus à Fratribus, à Patre Custode asignatis habeantur, id in posterum obseruari debebit, vbi vel maxime populus in rudimẽtis fidei, doctrinaq; Christiana, iuxta præscriptum Cathechismi Romani, informandus erit.

In Cõcionibus autem faciendis, eam Methodum seruabunt, quæ in Statutis Synodorum Prouincialium, & Diœcesianarum, tùm & in Epistola Pastorali, Illustrissimi olim Cardinalis Macieiouii descripta habetur.

De Offi-

DE OFFICIO PROVINCIALIVM.

PRouinciales, qui vt officio ita etiam vitæ & morum integritate Regulariq; obseruantia aliis præstare debent, ita se gerāt, prout illorum officium in Cōstit: 8. Lib. 3. Cap: Gen: 2. descriptum exigit: præcipuè verò hæc duo puncta, perquàm studiosissimè exequētur. Imprimis Ecclesias ditioni suæ subiectas, omnes quidem semel in Anno tempore in Capit: Generali 2. lib. 3. Constit: 16. præscripto. Singulas autem emergente aliquo Casu, quoties necessitas postulauerit, per se visitent, diligentemque de vita & conuersatione Fratrum ad suam Prouinciam pertinentium, inquisitionem facere non negligant. Excessus si quos fortè aduerterint, leuiores quidem (iuxta Constit: præscriptum) ipsimet puniant, grauiores autem ad nos deferant. Alterum verò est, vt saltim singulis Anni, quatuor temporibus, ad Reuerendissimum Generalem litteras mittant, quibus eum de rebus omnibus suæ Prouinciæ, cōmune faciant, & consilium de rebus arduis & difficilioribus exquirant.

Omnes autem Fratres extra Conuentum manentes, illis in omnibus rebus ad officium ipsorum spectantibus, non aliter quàm nobis ipsis obedire, & debitum honorem, & reuerentiam exhibere debent.

Quoniam autem de Electione, & de numero Prouincialium, in Constit: Ordinis nostri, nil expressum habemus, ideò statuimus, vt in posterum, non nisi à Capitulo Generali quatuor deligantur, & quidem tales qui huic muneri pro dignitate Ordinis nostri, & vtilitate Ecclesiarum illis subiectarum, respondere possint. Si tamen aliquem ante tēpus Capituli Generalis, è viuis decedere contigerit,

tigerit, liberum erit Præposito Generali, alium in locum demortui surrogare, à futuro Capitulo, si idoneus fuerit, approbādum.

Debent autem esse numero quatuor, videlicet maioris Poloniæ, cui Ecclesiæ Gnesnen: Sempelboriensis, Pysdrensis, Siradiensis, & Grodziscensis. Minoris Poloniæ, cui Ecclesiæ S. Heduigis in Stradom, Wrocimouiensis, Vneiouiensis, Wrociriensis, Chelmensis, Zarnouecensis, Chodouiensis, In minori Polonia. Bythomień: Charzomensis: In Silesia, Landecensis, Lapsensis, & Ianusouien. in Vngaria, Russiæ, cui Ecclesiæ, Præuorscensis, Lesaiscensis, Gniewcynensis, Giedlarouiensis, Vrzeuicensis, Rudolouiensis, & Tuliglouiensis. Masouiæ, cui Ecclesiæ Vissegradiensis, Rembouiensis, Scarisеuiensis, Gorznensis, Rypinensis, & Legonicēsis. vnà cum suo clero perpetuò subiectæ esse debent.

DE OFFICIO PRÆPOSITORVM ET PAROCHORVM

In Beneficiis Ordini annexis manentium.

CVm alia sit ratio Beneficiorum Sæcularium, alia verò Regularium, & aliis seculares, aliis verò ii, qui per emisionem votorum solemnium arctiorem viuendi statum amplexi sunt, legibus teneantur. Proindè ne Fratres Ordinis nostri, qui ad beneficia ordinis obtinenda Capitularitèr à nobis deputantur; eo ipso quod extra claustrum degant, maiorem sibi licentiolè viuendi occasionem oblatam esse arbitrentur; Præter ea, quæ in Constitutionibus Ordinis præsertim verò Constit. 10. lib. 3. Cap. Gen: Secundo de

Propositorum & Plebanorum officio, sancita sunt, hæc puncta addenda, vel potius ex iisdem Constitutionibus deprompta, in meliorem methodum redigenda, diligentiq; Præpositorum & Plebanorum Ordinis nostri, nostræ iurisdictioni subiectorũ, executioni demandanda esse duximus. Imprimis omnes, tàm Præpositi, quàm Plebani Religiosæ vocationi suæ semper sint memores, & ad præscriptum Regulæ & Constit: Ordinis, quàm maxime vitam suam & mores accomodare studeant, eamq; iuxta obligationem nostri instituti, adminus semel in Septimana ad mensam prælegant. Et quia (vt potè extra claustrum manentes) in maiori periculo frequentioriq; occasione peccandi versantur. idcircò eo maiora pietatis aliarumq; virtutum præsidia, sibi comparare studebunt, dabuntq; omnem operam, vt vel ex ipsa conuersatione, facile à quolibet veri Religiosi dignoscantur.

Inter alia vota essentialia, vel maximè Paupertatem, quæ totius Regularis disciplinæ firmissima basis, ac fundamentum est, semper præ oculis habeant, & secundùm doctrinam hac de re superius traditam se gerant, neq; bonorum, aliorumq; fidei suæ commissorum prouentuum Dominos, sed potius temperaneos dispensatores & administratores se esse sciant; ac proinde in iis dispensandis, non quod propriæ lubet voluntati, sed quod Regulæ ac Constitutionibus, sacrisq; Canonibus cõformè ac consentaneum est faciendum esse meminerint, eaq; præstent, quæ fidelem dispensatorem decent. Quod vt eo facilius exequi possint, volumus vt Præpositi, Plebani, & quicunq; beneficia Ordinis nostri, cuiuscuis conditionis obtinent, ita redditus & prouentus suos distribuant, vt quotidie si opus fuerit, ad rationes reddendas, parati esse possint. Ac prætereà vt omnium redditũm ac expẽsarum, fideliter ac diligenter cõscripta habeant Regestra, illaq; quotannis semel idq; immediatè circa Festum Diuisionis Apostolorum, vel alio huic proximo opportuniori

niori tempore, siue per se, (si ita commode fieri poterit) siue per suum Vicarium, aliamque idoneam personam ad nos Miechouiam: in absentia verò ad Custodem pro tempore existentem transmitti curent. Ne autem aliquid de bonis aliisque Prouentibus Ecclesiarum, siue per incuriam beneficiatorum, siue per alium quẽpiam modum depereat, ordinata Inuentaria tàm sacræ rei Ecclesiasticæ, quàm etiam supellectilis Domesticæ habeant, & ea fideliter & ordinate descripta singulis trienniis ad Monasteriũ trãsmittant.

Volumus prætereà, vt singuli Beneficiati, in posterum habeant librum, in quo omnia Priuilegia, ad suam Ecclesiam spectantia, de suis originalibus describant: ipsa autem Originalia Priuilegia nullatenus penes se retineant, sed ea quamprimùm ad Archiuium remittant Conuentus, in quo etiam libro specialiter annotare debent omnes prouentus & redditus beneficiorum suorum, tàm eos quorum sunt in vsu, quam eos, qui vel negligentia antecessorum suorum, vel iniquitate temporum deperierunt.

De bonis ad Ecclesiam suam pertinentibus (quoties necesse fuerit) iure agant, in iisque defendendis, ac recuperandis (si quæ fortè per negligentiam Antecessorum suorum alienata fuerint) sumptui non parcant. De omnibus verò Reuerendissimum certiorem faciant, nequè ipso inscio, de controuersiis, maioris præsertim momenti, priuata authoritate transigere, & multominus per mutationes donationes, vel (quod absit) venditiones, aut alienationes bonorum, ad suas Ecclesias spectantium, facere præsumant, sub pœnis à SS. Canonibus statutis, & aliis à Reuerendissimo irrogandis.

Circa administrationem Sacramentorum (qui curam animarũ habent) ita se gerant, prout liber Agendorum, Epistola ad Parochos, & Constitutiones Ordinis, per integrum librum primum, Cap. Gen. 2. hac de re sancitæ præscribunt, ac prætereà lectioni Casuum conscientiæ diligenter incumbant, nec quicquam pro admini-

ministratione Sacramentorum exigant, præterquam si quid sponte per modum Eleemosinæ illis offertur.

Cum autem sancta sanctè tractanda sint, puritati conscientiæ, vel maximè studeant; Examen Conscientiæ, antequam conferant se cubitum, quotidie faciant, & mane orationi mentali, seu meditationi, ad minus per vnum quadrantem vacent: neque peccatorū Confessionem in longum differant tempus, sed adminus semel in Septimana, (nisi sæpius Conscientiæ testimonium requirat,) iuxta præscriptum Constitutionum siue fratri, siue alteri cuipiam Præsbytero, approbato tamen, ritè Confiteantur, si autem in aliquem casum reseruatum inciderint, ad Prouincialem pro absolutione recurrant. Quod si aliquis commoditate Confitendi destitutus, aliquo peccati scrupulo angatur; non audeat ad Diuina Officia, præsertim verò Sacrosanctum Missæ Sacrificium, nisi priùs feruentem contritionis actum, cum proposito quamprimùm confitendi elicuerit; accedere.

Ante accessum autem ad altare (quod ad minus ter in Septimana, præter dies Festos, ex præscripto Constit: frequentare debent) diligenti præparationi, adminus per vnum quadrantem insistant; neque item absoluta Missa, statim ad fabulas, aliasque varias occupationes, sed potius ad orationem siue vocalem, siue mentalem se conuertant.

Cum verò id potissimum ad Officium Pastoris spectet, vt oues suas agnoscat, & illæ vocem eius audiant, operæ precium fuerit, vt non tantùmmodo Vicarii (quod hactenus quibusdam in locis consuetudine inualuit) sed etiam ipsi Beneficiati, nonnunquam diebus Dominicis, & solemnioribus Festis, (præsertim si non fuerint legitimè impediti) per se ad populum verba faciant, suosque Parochianos in rudimentis fidei, vt potè Oratione Dominica, Symbolo, Decalogi, & Ecclesiæ præceptis, quam diligentissime informent, modumque ritè Confitendi ac communicandi eosdem edoceant, ad audiendum quolibet die Dominico, & Festo sacrum Missæ Officium serio adhortetur: abusus, siue ex crassa quorundam simplicitate, siue ex deprauata consuetudine, inueteratos, tollere studeant, in vitia quæ præsertim inter suos Parochianos dominari aduerterint, in Concionibus acritèr inuehantur, & quod caput est, nullum de seipsis scandali vestigium relinquant. Præsertim verò frequentationes cauponarum; ebrietates, lusus alearum, extra proprias domus (quæ instar claustri vbique locorum, etiam in villis esse debent) pernoctationes (nisi fuerint in itinere) omnino deuitet, nilq; eiusmodi comittere audeat, quod ipsi honestati statuique Religioso repugnet.

Ab Ecclesiis suis, diuturno præsertim tempore, sine vrgenti necessitate, non se absentent, sed domi assidue residentes, rei Oeconomicæ ita attendant, vt cultus Diuinus in nulla re negligatur. Familiam Domus in honestate, & disciplina retineant; & ne quid indecens (quod Deus auertat) in domo Religiosa fiat, diligenter prouideant.

Quia verò non sine graui dolore nostro, cum ipsamet experientia, tùm crebris Fratrum ad inuicem, quæ ad nos deferuntur, querimoniis edocti sumus, debitum amorem Fraternum, difficilè reperiri inter Beneficiatos & Vicarios; tum quod illi ea quæ de victu & amictu, aliisque necessariis Fratribus Vicariis suppeditandis, in Constit. Ordinis sancita sunt, iisdem denegent, tum quod isti proprietati magis quam necessitati studentes, necessariis non contenti, superflua ab eis exigant, neque tamen quidquam de suis obuentionibus superioribus suis concedere velint; Proindè, vt omnis in posterum hisce altercationibus ac querimoniis aditus percludatur, statuimus ac seriò præcipimus. Inprimis vt Præpositi & Plebani debito amore Fraterno, (quem vitæ & morum statusque similitudo facile

facile conciliare potest, & debet) Vicarios suos prosequantur: & quemadmodum omnium laborum, qui in Spirituali administratione Ecclesiæ suscipiuntur; sunt participes & socii; ita victu & rebus aliis dissimiles esse non debent, sed vt communi illaque decenti mensa vtantur, necesse est. Non solum autem victum sed amictũ quoque, aliaùe necessaria, quæ in Conuentu Fratribus suppeditantur, (iuxta Constit: X. Cap. Gen. 2. lib. 3.) Beneficiati Vicariis suis, in posterum tenebuntur prouidere, hoc pacto, vt quidquid Vicarii siue ex Eleæmosinis siue (vt vocant) petitionibus, siue ex aliis quibuscunque piis Benefactorum collationibus, (quas tamen insciis Superioribus accipere nunquam illis fas erit) acquisierint, id totum in Carbonam, cum scitu eorundem superiorum suorum, quorum sunt Vicarii reponant. Illi vero nulla quidẽ Quartualia (quod hactenus non sine graui paupertatis iactura, passim obseruatum est) Vicariis suis ad manus tradant, sed eadem similiter in Carbonam communem, iuxta quantitatem hactenus obseruatam (in Gnesnensi autem Præpositura, vbi nullæ ferè sunt Vicariorum obuentiones in duplo augentes) deponant: atque ex tota hac pecunia, ex Carbona sumpta, vel ipsi necessaria prouideant, vel ab ipsis Vicariis cum scitu suo, eadem comparari permittant. Quod statutum ita penitus volumus obseruari, vt si in aliorum, certe in huius transgressores, serio nos animaduersuros polliceamur.

Cæterum cum & variis summorum Pontificum decretis, sub grauissimis Ecclesiasticis censuris prohibitũ, & ipsis Ordinis nostri statutis quã diligẽtissimè cautum sit, ne vllus ad omnium Regularium cuiuscunque instituti, Ordinisque domos & loca, mulieribus aditus pateat; Nos veró eiusmodi pleraque habeamus Beneficia, quæ ad rem Oeconomicam cum fructu administrandam, ministerio mulierum saltim ætatis prouectioris indigeant, idque in Constit. 2. lib. 3 Cap. Generali 2. concedatur; talis moderatio

hac in

hac in parte videtur adhibenda, vt nimirum beneficiati nostri, ad euitandam cum mulieribus conuersationem, præter commune hypocaustum, separatas aliquas habeant mansiunculas, ad quas nulli omninò fæminæ (siue illa domestica siue externa fuerit) accessus pateat. Cæterum Constit. 2. lib. 3. cap. Gen. 2. de Habitatione Religiosorum in omnibus punctis satis fieri volumus.

Cum leuioribus leuiora, grauioribus autem atque adeò periculosioribus vulneribus efficatiora medicamenta sint adhibenda, ne dum graues morbi minus efficacibus curantur pharmacis, eo grauius inualescùnt, neq; in posterum aliis quibusuis etiam efficacissimis iisdem mederi possit. Proindè etsi hactenus ea de re, vix aliquid expresse in Constit: Ordinis habeatur, tamen cum ad nos nostramque pertineat conscientiam, de meliori Fratrum curæ nostræ cõmissorum statu semper prouidere, authoritate nostra, qua in hoc Ordine, Diuina disponente, voluntate fungimur: Statuimus vt si qui (quod Deus auertat) Ordinis nostri Beneficiati Religiosæ vocationis suæ, votorumque essentialium obliti, crimine incontinentiæ fuerint notati, pessimumque exemplum aliis, maximè autem Parochianis de seipsis præbuerint, post Præmissam vnam atq; alteram à Reuerendissimo admonitionem, & correctionem, nullo tamen emendationis effectu subsequente, tales in posterum, si ex inquisitione, rei huius abominandæ turpitudinis reperti fuerint, sine vllo iuris strepitu ipsis beneficiis priuentur, & in Conuentum reuocati in ordinem aliorum Fratrum redigantur, acturi isthic pœnitentiam quæ illis assignata fuerit.

Non solum autem sui, sed etiam Fratrum Vicariorum diligentem debent habere curam: ipsisque (quod superiorum proprium est.) ad omnem virtutem sint exemplo & incitamento. Quocirca ipsorum domos sæpius visitent, singulisque Quartualibus, rationem de Eleęmosinis, aliisque ipsorum obuentionibus diligenter

exigant,

exigant, neque sine scitu suo ab illis, vel minimum quidpiam comparari permittant. Infirmis debitam charitatem exhibeant. Horas Canonicas simul recitent; frequentes de rebus ad salutem vitamq; religiosè instituendam pertinentibus, inter se collocutiones habeant, neque tempus ab aliis curis vacuum incassum abire patiantur.

Quod si verò aliquis Vicariorum, à verò virtutis ac Regulæ tramite deflexerit, eum continuò suus admoneat Superior, ne fortè silentium sit causa vlterioris mali: Si verò idem Vicarius admonitionē Superioris sui cōtempserit, iterumque in aliquo defectu vel excessu notatus fuerit, nos qui omnium curam gerimus. Præpositis & Plebanis damus facultatem, tales Fratres tanquam inobedientes puniendi, siue Carcere, siue Cilicio, siue priuatione mensæ, imò suspensione à Diuinis, iuxta quantitatem delicti. Quòd si neque ista curauerint, ad Prouinciales eos deferant: ingrauescente autem ipsorum insolentia, ad nos Miechouiam pro grauiori correctione, præscripto ipsorum excessu, pedester remittant.

Quoties verò tàm ipsos Beneficiatos, quàm alios Fratres ad Cōuentum alicuius negotii causa venire contigerit, statim intra Scripta Monasterii se conferant, neque in ciuitate pernoctare, & multòminus comessationibus & compotationibus, ibidem indulgere præsumant: Quod si suam liberalitatem Fratribus in Conuentu residentibus in exhibendo præsertim, aliquo vini poculo, declarare voluerint, id in Conuentu pro vsu communis mensæ (moderate tamen) facere poterunt. Nobis autem curæ erit, pro Paterno erga omnes amore, vt quamprimum commoda aliqua habitatio pro Fratribus Hospitibus, excipiendis præparetur, & omni necessaria supellectili instruatur.

Quandoquidem autem Prouincialia Statuta, aliæque Ecclesiasticæ ordinationes id prohibent, ne Religiosi Regularia, & quæuis alia beneficia obtinentes, solitarii ac sine socio (qui ipsorum Religi-

Religiosæ cōuersationis testis esse debeat) extra claustrum viuere præsumant; id autem apud nos (vbi in quibusdam locis, ob tenues Prouentus non nisi vnus Frater degit) minimè obseruetur. Proindè & si non facile, sanè hac in parte modum reperire est, quo & Ecclesiasticis Decretis, & conscientiæ Fratrum consuli possit, vehementèr tamen optaremus, vt vbicunque reditus Ecclesiæ ferunt expensas ad alendum Vicarium, is deinceps Præposito seu Parocho adiungatur, qui sit morum & Conuersationis illius veluti testis, vbi autem adeò exigui sunt Prouentus, vt nequaquam pro duobus Fratribus alendis sufficiant, neque aliqua ratione, præsertim verò recuperatione amissorū & alienatorum augeri possit. Talia Beneficia potiùs in manus Ordinariorum tardàtu: quàm cōtra Canonum præscriptum & Regulæ institutum retineantur.

Non possumus non multum laudare R. P. Felicem Scariseuiensem Præpositum Lesaiscensem, qui singulari sua prudentia & industria, non modo Prouentus Ecclesiæ suæ notabiliter auxit, verùmetiam mansionariam in eadem Ecclesia erexit, quam nos ratam & gratam habentes, libenter approbamus & confirmamus. Tertiumque Vicarium è Conuentu, ad eandem Ecclesiam perpetuò assignamus.

DE OFFICIO VICARIORVM.

Vicarii, quando è Conuentu Generali Miechouiensi, ad aliquod Particulare Ordinis nostri Beneficium, subsidii causa, circa curam animarum mittuntur, cogitent imprimis, iisdem planè Religionis votis, Ordinisque Constit: vbicunque locorum fuerint se teneri. Quare omnes hortamur ac præcipimus, vt ad præscriptum Regulæ & Constitut: Ordinis, vitam suam accomodare

studeant, eamque adminus semel in Septimana ad mensam prælegendam attentè audiant, & memoriter addiscant.

Officia Diuina iuxta loci consuetudinem, debitis & statutis horis deuotè ac summa cum attentione (nominatim verò Fratres, circa Ecclesiam Præuorscensem residentes, præter Officium Beatissimæ Mariæ Virginis, Primam maiorem singulis diebus Dominicis & Festis) decantent. Sacramenta Parochianis tempestiuè, decenterq; ad præscriptum Agendorum, & Constitutionum Ordinis administrent, nec quicquam ab eorum administratione (præterquam si quid per modum Eleemosinæ spontè offertur) exigãt. Eosdem Parochianos in fide & doctrina Christiana, in Concionibus præsertim, prout de Parochis superiùs dictum est, diligentèr instruant, illa verò quæ ad Credendũ vnicuique etiam simplicissimo (si salutem consequi vult) omninò sũt necessaria. Septem Sacraméta, vt potè Mysteriũ Sanctissimæ Trinitatis & Incarnationis, pro captu auditorum frequenter explanent; Peccata grauiora præsertim, seuerè increpent, fidelesque ac strenuos in animarum salute procuranda Prælatorum suorum Cooperarios se præstent.

Confessionem (iuxta præscriptum Constitutionum) adminus semel in Septimana, vel sæpiùs quando id necessitas exigit, vel sibi ad inuicem (si fuerint plures) vel superiori suo, vel cuipiam alteri cùm scitu ipsius faciant. Aliorum verò Confessiones non audeant excipere, nisi prius ab Officio Lociordinarii fuerint approbati; Quam approbationem vt eò faciliùs consequi possint, tempus (cuius magnam habent copiam) Sacræ lectioni & casuum cõscientiæ studio impendant.

Superioribus suis, penes quos interim manent, debitam exhibeant reuerentiam, admonitionesq; ipsorum, non aliter ac nostras accipiant, ipsisq; in omnibus (præsertim licitis & honestis) obtemperent, verbis & actibus morosis (quod Deus auertat) iisdem

nullo

nullo prorsus modo sint molesti, neque eorum familias perturbare, reique Oeconomicæ (nisi ipsimet rogantibus) sese miscere audeant. Silentium seruent, debito præsertim tempore videlicet absolutis refectionum & recreationum (quæ tamen in longum tempus pertrahi non debent) horis.

Hora certa cubitum se conferant, atq; surgant, quæ per suos Superiores, pro temporis qualitate asignãda erit. Examen Cõscientiæ vespertino tempore, singulis diebus faciant; Mane verò meditationi, adminus vnum quadrantem impendant. Ac denique ante & post Missæ celebrationẽ (quàm præter dies Festos, adminus ter in Septimana, iuxta præscriptum Constit: absoluere obligantur) ita se gerant, prout superiùs de Beneficiatis & in Capit. Generali secundo, Lib. 2. Constit. 1. est præscriptum.

In suis habitaculis semper se contineant, neque sine licentia Superiorum suorum (quæ absque legitima causa eis facilè concedi non debet) extra septa domus Parochialis egredi audeant, multo verò minus Tabernas, aliaque loca Religiosis minus competentia adire, ibique (quod absit) compotationibus, Choreis, alearum lusibus, aliisque inhonestis actibus, vacare præsumant. Quod si aliquis secus fecerit, liberum erit Superiori, tàm insolenti Fratri pœnam incarcerationis, cilicii, Ieiunii & disciplinæ, (prout superius dictum est) assignare, vel etiam si proteruus fuerit, eum à Diuinis ad tempus suspendere.

Inter alia autem, id vel maximè omnibus Vicariis seriò præcipimus, vt omnes à colloquiis & conuersatione mulierum abstineãt, neque cùm illis (nisi specialis consensus Superioris, causaque legitima accesserit) colloquia habere audeant, multò verò minus eadem in sua habitacula ingredi patiatur; Si quidem id graui simè Statutis ordinis & SS. Canonibus, ac recẽtioribus Bullis Pontificiis vetatur, & transgressores censuris Ecclesiasticis subiiciuntur.

 Ne verò

Ne verò aliqua proprietatis suspitione, Fratres nostri Professi laborare videantur: Mandamus in virtute sanctæ obedientiæ, vt in posterum omnes Vicarii, nil sine scitu suorum Prælatorum, penes quos interim manent, siue per modum doni vel Eleæmosinæ, aut alio quocunque nomine ab vllo quopiam accipere, de illoque pro suo libitu disponere audeant, sed omnes & singulas obuentiones & Eleæmosinas, nec non quartualia, à Beneficiatis pendi solita, in communem carbonam ad id præparatam conferant, à qua vna clauis penes Beneficiatum, altera penes Vicarios remaneat; Competenti veró tempore, quando id necessitas postulauerit, totam illam peccuniam, cura & industria Vicariorum acquisitam, Beneficiati non nisi in eorundem necessaria expendent, vel certè eandem inter illos distribuent, ita tamen vt nihil de pecunia accepta, Vicarii sine scitu Superiorum, in necessitates suas exponant, & quoties ab eis requisiti fuerint, sint de omnibus reddere rationem parati.

Quamuis autem vel maximè propriam quisque conscientiam attendere debeat, neque in alterius facta curiosius inquirere. Fraterna tamen charitas exigit, vt mutua à Fratribus extra manentibus, ad inuicem de alterius salute cura habeatur; Proindè Vicarios omnes in Domino hortamur, & omnes in conscientia obligamus, vt non tantum propria, sed etiam Superiorum suorum (quorum honestæ vitæ, & cõuersationis Religiosæ testes esse debent) conscientiæ rationem teneant, & si quid (quod absit) scandalosum in eis aduerterint, id ad nos in posterum fideliter, siuè scripto, siuè quocunq; alio modo deferre teneatur, omni tamen malo affectu odii, inuidiæ, aut vindictæ excluso.

Denique cum in Capitulo Generali I. prudentèr sancitum habeatur, vt Vicarii triennio exacto, ad Conuentum reuocentur, ne videlicet extra Claustrum manentes, in obliuionem Regularis disciplinæ, quæ maxime in Communitate vigere debet veniant, eandem ordinationem in posterum diligétiùs, quàm hactenus obseruandam, & eos Fratres qui vltra triennium extra manent, in Conuentum reuocandos esse declaramus.

DE EXECVTIONE PVNCTORVM, Ex præcedenti Visitatione relictorum.

Quia verò nonnulli tàm ex Beneficiatis quàm ex Vicariis, circa inquisitionem per Iudices Cõmisarios, ad id specialiter deputatos reperti sunt, qui punctis sibi ex Visitatione Anno præcedenti per nos facta, ad exequendum relictis, vel non omnino satisfecerunt, vel penitùs ea exequi neglexerunt: idcircò ne iam se prorsus liberos ac immunes, ab eorundem executione existiment, seriò mandamus ac præcipimus, vt ea omnia & singula infra spatium vnius Anni, à celebratione huius Capituli computandi adimpleant, & exequâtur; ac præterea illi qui Regestra prouentuum, ac suppellectilis tàm Ecclesiasticæ, quàm Domesticæ, secum pro Capitulo præsenti non attulerunt, vt eadem infra Semestre in Conuentum Miechouiensem transmittant, idque sub pœna priuationis beneficiorum, vel sub aliis, arbitrio nostro, irrogandis.

DE TEMPORE OBLIGATIONIS, Cõstitutionũ, in præsenti Capitulo sancitarum.

VT autem ea omnia & singula Statuta, quæ in hoc Generali Capitulo diuina inspirante gratia, Communi totius Ordinis nostri accedentes consensu sancita ac decreta sunt, debitæ mâdentur executioni; nullaque in posterum obligationis incertitudo à quopiam ex Fratribus prætendi posit. Statuimus & decernimus, vt postquam præsentes Constitutiones, siue scriptæ, siue Typis expressæ, ad manus in Conuentum quidem Custodis, extra verò Prouincialium Ordinis nostri deuenerint, ipsiq; eas, Custos nimirum in Conuentu, Prouinciales verò in suis Prouinciis publicauerint, & ad notitiam omnium Fratrum deduxerint, ab ipsa publicatione infra duos menses incipiant obligare, ita vt si quis posthac temerariè eis contrauenire, vel eas aliter quàm par est, & per se sonant, pro suo libitu interpretari, ac proinde illorum executionem negligere ausus fuerit, pœnas tam in iisdem Constitutionibus expressas, quàm etiam à nobis pro quantitate delicti imponendas, irremissibiliter sit luiturus.

HORARVM DISTRIBVTIO AD DIVINA OFFICIA, Et alia Regularia Munia in Conuentu Miechouiensi ordinatè peragenda.

A Reuerendissimo Dño Generali conscripta, & inter alia Reformationis Puncta, ex visitatione Patri Custodi pro executione demandata.

MATVTINVM.

HOra solita videlicet circa mediam noctem post pulsum Campanæ, qui adminus vno quadrante præcedere debet, Fratres conueniât in Refectorium, vt inde in habitu decenti & zonis præcincti, omnes simul ad Chorum egrediantur. Diebus solemnioribus præsertim primæ Classis exceptis, quibus in posterum horæ Matutinæ, circa tertiam post mediam noctem, in Choro inferiori, ianuis Ecclesiæ apertis, solenniter decantari debebunt, quatenus illis populus, deuotionis causa, commodiùs interesse posit.

Postquam in Ecclesiam conuenerunt, facta ibidem Venerabili Sacramento debita reuerentia, dicta item flexis in terra genibus, Oratione Dominica, & Salutatione Angelica, à Patre Custode, vel si ipse absens fuerit, à Vicecustode signum inchoationis expectent, quo dato consurgant omnes, ad inchoationem officii, & sic stent vsq; ad finem Gloria Patri &c.

In decantando Matutino officio, aliisque diurnis horis, Pater Custos omnem curam adhibeat, vt sit cantus grauis, lentus, & intelligibilis, qui si aliqua præcipitatione vel concitata pronunciatione præpeditus fuerit, manus pulsu in grauitate retineatur.

Intra Diuinum Officium, nemo ex Choro seu Oratorio exire audeat, nisi legitima causa (venia tamen prius à Custode, vel in absentia ipsius à Vicecustode accepta) euocatus fuerit, sub pœna per Patrem Custodem assignanda.

Absolutis horis, cum exeundum erit, non nisi prius signo dato, simul omnes ex Oratorio egrediantur. Inde in Cellas, vel frigoribus ingruentibus, in commune hypocaustum sese recipiant; Nullusq; audeat ineptis & vanis colloquiis, alios orationi vel lectioni vacantes impedire, vel silentium frangere; quòd deinceps, exceptis recreationis horis, semper in Refectorio & Dormitorio exactissimè seruari debet. Quòd si quis contrarium fecerit, eum Vicecustos officii admoneat, cuius monitioni si non obtemperauerit, ad

rit, ad Patrem Custodem deferatur, in quem ille grauius aduertere debebit. Si quis verò, nisi vera infirmitate impeditus, (de qua Patri Custodi certò constare debebit) Matutinum officium intermiserit, is cum vno ex Fratribus Professis à Patre Custode deputato, illud absoluat; pro negligentia autem priuatione vnius ferculi, irremisibilitèr puniatur: hoc adiecto quod ingrauescente alicuius negligentia, pœna quoque debebit ingrauescere, iuxta modum in Punctis Reformationis à nobis præscriptam.

Si quis autem initio Matutini non adfuerit, vel aliquid ex horis diurnis neglexerit, is pro hac negligentia quinque Orationes Dominicas tempore prandii flexis in terra genibus recitabit.

Hora Prima & Tertia.

PRimam pulsus præcedat media hora, vt vno quadrante se vestiant, & altero meditationibus, & aliis piis orationibus ad exercitium matutinum spectantibus vacent. His completis signum detur ad inchoationem Primæ: temporibus quidem æstiuo & Aduentus hora 6. Hyemali verò hora 7. Dum autem Prima in Hyeme decantatur lectum Sacrum, in æstate autem, circa ortum solis, propter homines occupatos, celebretur.

Post Primam immediatè Maturum Sacrum cantatum subsequatur, quo inchoato lectum quoque Sacrum in superiori Oratorio per Presbyterum à Patre Custode assignatum inchoari debet, quod integrum omnes Fratres, præsertim qui eo die non sunt celebraturi, sub pœna arbitrio superiori irroganda, deuotè & attentè audire à modo teneantur.

Post Maturum Sacrum Tertia immediatè, præsertim diebus profestis succedat; Hac absoluta, quicquid supererit temporis infrà Tertiam & Sextam, id totum impendent, Iuniores quidem lectioni quæ prælegetur audiedis & aliis Scholasticis exercitiis; Presby-

Presbyteri autem lectioni casuum Conscientiæ, & Sacræ scripturæ; nec quisquam vanis colloquiis vel minùs necessariis deambulationibus, alios impediat. Et si quis talis repertus fuerit, in eum Pater Custos aduertat. Si quis verò cōpotationibus cremati, vel aliis minus honestis occupationibus indulserit, talis grauiori pœna mulctari debet.

Summum Sacrum, & Sexta.

SVmmum Sacrum diebus Festis statim post Tertiam subsequi debet, aliis vero diebus Æstiuo tempore hora 9. Hyemali verò hora 10. per scholares decantetur Post Summum Sacrum in Festis duplicibus & semiduplicibus, reliquis vero temporibus ante (iuxta ordinationem in Rubricis Missalis Romani præscriptam) Sextam Fratres cantabunt. Finita vero Sexta, vel Summo Sacro (post quod diebus solennioribus Sacrum lectum propter hospites haberi debet) omnes Fratres sub priuatione nobilioris ferculi ad benedictionem mensæ tempestiuè cōueniant, quæ absoluetur ab Hebdomadario cum graui & distincta pronunciatione.

Prandium.

INtra Prandium modestia & silentiū iuxta Constitutiones Ordinis seruentur, & lectio Sacra instituatur, ac vnus ex Presbyteris secundùm Ordinem cum vno, vel si necesse fuerit, etiam cum altero ex Iunioribus mensæ inseruiat. Quæ vltra tres quadrantes tàm in prandio, quàm in cœna protrahi non debebit.

Nona.

PRandio finito post Gratiarum actiones, ad decantandam Nonam (nisi ex præscripto Rubricarum ante Prandium esset absoluenda) in Chorum se conferant, & eundo Psalmum Misere-

 re decen-

re decenter & deuotè recitent. Nona absoluta horam vnam recreationi impēdent: hac finita lectioni & scripturæ sacræ aliisque actibus Religiosam vitam concernentibus, operam dabunt ad Vesperas vsque; Vicecustode tanquam morum Magistro id attendente, & negligentes Patri Custodi deferente.

VESPERÆ.

PRo Vespertinis precibus pulsabitur tempore Æstiuo hora 3. tempore verò Hyemali hora media post secundam, quæ per scholares cantabuntur, pro quibus etiam absoluendis omnes Fratres in Oratorium semper conueniant. In Vigiliis autem & diebus solennioribus omnes ad Chorum inferiùs in Ecclesiam tempestiuè descendant, nec illos Custos in Choro expectet; qui autem tarde venerit, is vno poculo ceruisiæ priuetur.

Similiter etiam quicunque ex Fratribus diebus Festis Missæ solennis in Choro non interfuerit, vel Concionem audire neglexerit, priuatione duorum ferculorum puniatur. Postquam verò in Chorum venerint, & locum proprium in Stallo occupauerint, statim cum ea qua par est deuotione, orationibus incumbent, & à mutuis colloquiis, ac non necessariis deambulationibus abstinebunt. Post Vesperas autem habebunt recreationis mediam horam, deinde lectioni & aliis Religiosis exercitiis ad Completorium vacabunt.

COMPLETORIVM & CÆNA.

COmpletorium dato per Patrem Custodem siue per Vicecustodem signo, tempore quidem Æstiuo hora 5. Hyemali verò media post quartam Fratres omnes cantabunt in Oratorio; quo finito Cæna seu refectio succedat: in qua Silentium, Lectio Sacra, & alia omnia quæ de prandio præscripta sunt seruentur.

HORA

HORA RECREATIONIS, Et dormitum se conferendi.

POst Cænam habeant vnam horam in Refectorio, vel Dormitorio modestæ deambulationis ob digestionem, vel etiam honestæ ad inuicem colloquutionis. Qua finita & signo per Patrem Custodem dato, omnes statim ad Chorum conueniant, & Lithanias in Officio Patronorum specificatas deuotè decantent, ac inde recta in cubicula sese conferant, ibidemque vno quadrante examini Conscientiæ & Orationibus ex Thesauro Precum, vel aliis piis libellis ad id accommodatis vacabunt, altero autem vestes deponent, & cubitum se conferent; nec amplius deambulationibus, & multominus compotationibus, tàm in Refectorio quàm in Cellis indulgeant, nec vllus deinceps strepitus in Dormitorio audiatur, idque sub pœna carceris vnius diei irremissibiliter irroganda. Quicunque autem huic Ordinationi nostræ temerè contrauenerit, in eum per Patrem Custodem seuerè aduertatur. Et si quis (quod absit) fuerit incorrigibilis, ad nos pro grauiori animaduersione deferatur. In cuius rei fidem, præsentes manu propria subscripsimus, & Sigillo nostro communiri mandauimus. Dat. in Conuentu nostro Miechouiensi die 9. Nouembris. Anno Domini, 1619.

Literæ Indictionis Capituli Generalis.

MATTHIAS ŁVBIENSKI, CANOnicorum Regulariũ Ord. Sepulchri Dñi Hierosolymitani, Conuentus Miechouiensis PRÆPOSITVS Generalis. &c. &c.

Vniuersis & singulis Rndis ac Venerabilibus Fratribus, Præpositis, Parochis, ac cæteris Canonicis Regularibus SS. Sepulchri Domini Hierosolymitani, qui Capitulo Generali Miechouien. interesse tenentur, Fratribus charissimis Salutem in Domino.

LAudabili vsu, ac diuturna consuetudine, in Religione nostra receptum & obseruatum fuisse, cùm ex traditione Maiorũ nostrorum, tùm ex variis literarum munimentis ad nos transmissis intelleximus, vt singulis trienniis, visitatione Ecclesiarum Conuentui nostro Generali Miechouieñ. annexarum præmissa, Capitula Generalia indicerẽtur, ad quæ omnes Ordinis nostri Fratres, præsertim verò ij, quibus cura alicuius Ecclesiæ est demandata, conuenirent, & ad Regularem disciplinam retinendam ac restaurandam in cõmuni Consilia sua conferrent. Quæ quidem cõsuetudo, cum iam à multis Annis sit intermissa, non sine insigni Religionis nostræ iactura; Nos quamprimùm diuina voluntate ita disponente, & vnanimi Consensu omnium vestrum ad id accedente, regimini (licet indigni) huius Vniuersi Ordinis ante triennium admoti sumus, statim de indicendo hoc Generali Capitulo seriò cogitare cœpimus. Cùm tamen ad id ritè & vtiliter obeundum plurimũ conducere videremus, si priùs statum & conditionem omnium Ecclesiarum nostræ Iurisdictioni subiectarum perspecta haberemus: ideò quamprimum nobis per alias occupationes licuit, Anno superiore vniuersum ferè Regnum eius rei causa obiuimus, & singulas Ecclesias Ordinis nostri (ijs tantum exceptis, quæ extra fines Regni, ob præsentes ibidem motus, commodè adiri non poterant) in persona nostra adiimus & visitauimus. Quo quidem negotio vtcunq; pro virium nostrarum imbecillitate peracto, & iis quæ ad præsens necessaria esse videbantur, in singulis Ecclesiis præscriptis, & ordinatis, communicato prius cum Consiliariis nostris Consilio, Generale Capitulum hoc Anno Miechouiam conuocandum & indicendum, Deo

omnipotente authore esse censuimus, prout per præsentes literas nostras, (quod vtinam Religioni nostræ feliciter cedat) conuocamus & indicimus, die Decima nona Mensis Octobris Anni præsentis inchoãdum. Cui quidem Capitulo, etsi omnes Fratres etiam extra Conuentum degentes, de iure & consuetudine adesse obligantur, ne tamen Ecclesiæ illæ, quibus inseruiunt, si omnes eas desererent, debitis interea officiis defraudẽtur, hoc moderamen adhibendum esse duximus, vt vno, vel altero Fratre (quod si solus tantum sit curatus, aliquo sæculari Presbytero) penes Ecclesiam relicto, qui aliorum absentiã suppleat, reliqui omnes, tàm Curati, quàm etiam Vicarii, pro die superiús specificata Miechouiam se sistant, atque præhabita secum matura deliberatione, ea parata habeant, quæ in hoc Capitulo vtiliter proponenda esse censuerint. Ac præterea Curati omnes, ac quilibet eorum afferant secum suas præsentationes & Inuestituras; Rationes suorum Prouentuum; Indices rerum suarum, ac Inuentaria suppellectilis Ecclesiæ: sintq; parati sufficiẽter, nos, ac vniuersum Capitulum informare, de Ecclesiarum suarum statu, nec non etiam de eo, quomodo Ordinationibus nostris, ex præcedenti visitatione nostra sibi præscriptis hactenus sa-

nus satisfecerint. Quòd si verò aliquis eorũ (quod tamen minimè optamus) vel ob decrepitam ætatem, vel ob aduersam valetudinem, adesse non possit, is tamen cùm sufficienti absentiæ suæ excusatione, & cũ aliis requisitis, superius specificatis, Vicarium suum expedire, vel si illum non habuerit, per viciniorem Fratrem ea trãsmittere, non negligat. Vt autem præsentes literæ, ad eorum quorum interest notitiam citius perueniant, volumus vt ab eo, ad quem primo à nobis transmissæ fuerint, ad viciniorem Ordinis nostri Ecclesiam, sine vlla mora, transmittantur. donec circulus Ecclesiarum eo Ordine, qui in superficie huius edicti nostri, adnotatus est, absoluatur, & penes vltimum remaneã: cum attestatione singulorum Beneficiatorum nostrorum, quando ad illos delatæ, & quando ad viciniorem Præpositum, vel Parochum, ab iis transmissæ fuerint. Ille autem ad quem postremò peruenerint, eas secum adferre, & in futuro Capitulo exhibere teneatur. Hæc autem omnia & singula in virtute Sanctæ obedientiæ, & sub pœnis à Canonibus, contra eiusmodi negligentes constitutis, ac aliis à nobis, pro arbitrio nostro infligendis præcipimus. Ac in euidentius eius rei testimonium, præsentes manu nostra subscriptas, Sigillo nostro

commu-

communi mandauimus. Datum in Conuentu nostro Miechouiensi. Die tertia. Mensis Augusti. Anno Millesimo. Sexcentesimo. Vigesimo.

